

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด

เรื่อง ประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รวมทั้งที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ประกอบหนังสือสั่งการกรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มท ๐๘๐๘.๒/ ว๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงขอประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ โดยให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสรารุจ คุ่มปือ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด
อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

คำนำ

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนดจัดทำตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำมีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง ให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๒ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือบริหารองค์กรที่มีความสำคัญและนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการบริหารจัดการสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนและส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร และเป็นแนวทางในการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการดำเนินการขององค์กรลดลง จนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ยังถือเป็นโอกาสในการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม ให้แก่องค์กรด้วย การพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด เล็งเห็นประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้จัดทำมีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อเป็นกรอบขั้นตอนการดำเนินงานที่มาตรฐานและเป็นไปตาม หลักวิชาการ กรอบการบริหารความเสี่ยง ตามแนวทาง The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission (COSO) ซึ่งเป็นมาตรฐานการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐที่กระทรวงการคลังกำหนด อันจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพในจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในพื้นที่และบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนดให้เป็นประโยชน์สูงสุด

ท้ายที่สุดนี้ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือ ในการสื่อสาร และขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ในขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรแก่ผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือ ในการติดตามการดำเนินงานตามมาตรการลดความเสี่ยงเพื่อนำไปสู่การบรรลุผลตามแผนบริหารความเสี่ยงขององค์กร อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๑
ความหมายและคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง	๑
บทที่ ๒ แนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง (Concept of Risk Management)	๓
การบริหารจัดการความเสี่ยง (Risk Management)	๔
การควบคุมภายใน (Internal Control)	๔
แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง	๕
บทที่ ๓ การบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรนต	๑๙
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๑ การดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในของหน่วยงานในสังกัด	๒๗
องค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรนตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๒ รายงานการประเมินผลการควบคุมภายในของหน่วยงานในสังกัด	๓๘
องค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรนตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
ภาคผนวก	
- คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรนตที่ ๕ /๒๕๖๗	๔๖
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗	
- ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางไทรนต	๔๘
เรื่อง ประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	

บทที่ ๑. บทนำ

๑.๑ หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ประกอบกับหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๕.๒/ว๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง สำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์กรบริหารส่วนตำบลบางโตนด จึงแต่งตั้งคณะทำงานผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง องค์กรบริหารส่วนตำบลบางโตนด เพื่อเพิ่มประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน การบรรลุเป้าหมายด้านการดำเนินงาน การเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การดูแลรักษาทรัพย์สิน การป้องกันลดความผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล การสิ้นเปลือง การทุจริตของหน่วยงานในหน่วยงาน ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้องค์กรบริหารส่วนตำบลบางโตนด

๑.๒ วัตถุประสงค์

(๑). เพื่อให้ฝ่ายบริหาร และพนักงาน เข้าใจหลักการ และกระบวนการบริหารความเสี่ยงขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางโตนด

(๒). การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน ข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

(๓). เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอน และกระบวนการในการวางแผนบริหารความเสี่ยง

(๔). เพื่อให้มีการปฏิบัติตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

(๕). เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานทุกระดับขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางโตนด

(๖). เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับกลยุทธ์ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางโตนด

(๗). เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรบริหารส่วนตำบลบางโตนด

๑.๓ ความหมายและคำจำกัดความของการบริหารความเสี่ยง

การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ

ความเสี่ยง หมายความว่า ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

ปัจจัยความเสี่ยง หมายถึง ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง ประเมินว่าแต่ละปัจจัยเสี่ยงนั้นมีโอกาสที่จะเกิดมากน้อยเพียงใด และหากเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อองค์กรรุนแรงเพียงใดและนำมาจัดลำดับว่าปัจจัยเสี่ยงใดมีความสำคัญมากน้อยกว่ากันเพื่อจะได้กำหนดมาตรการตอบโต้กับปัจจัยเสี่ยงเหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม

การควบคุมภายใน หมายความว่า กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ฝ่ายบริหารและบุคลากรของหน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุมด้านการดำเนินงานด้านการรายงานและด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

บทที่ ๒.แนวคิดการบริหารความเสี่ยง (Concept of Risk Management)

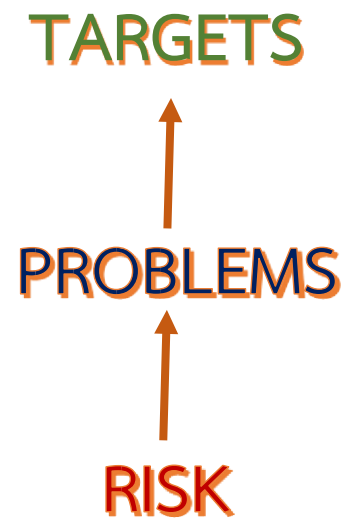
การดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานที่กำหนดไว้จะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ซึ่งการที่จะบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ได้นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยทั้งภายในและ ภายนอกซึ่งถือเป็นความเสี่ยงทั้งสิ้น โดยผลกระทบจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับโอกาสและความรุนแรง ของปัจจัยหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือเผชิญอยู่ ดังนั้น แนวคิดในการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในจึงได้ถูกนำมาใช้ในการเตรียมการเพื่อป้องกัน “ปัญหา” จาก “ปัจจัยเสี่ยง” ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ขององค์กรโดยรวม

ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอนซึ่งหากเกิดขึ้น

จะมีผลกระทบในเชิงลบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นองค์กรจึงควรดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดเหตุการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย แต่สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่เป็นโอกาสในการเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กร สิ่งที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องให้ความสำคัญ คือ การบริหารจัดการความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ขณะเดียวกัน

หากองค์กรพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรให้เกิดการบูรณาการ กับทุกกิจกรรมดำเนินงานขององค์กรได้ ก็จะสามารถใช้โอกาสของความเสี่ยงดังกล่าว เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอีกด้วย

ความสัมพันธ์ของการบริหารความเสี่ยงการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน

วัตถุประสงค์หลักของการบริหารจัดการองค์กรที่ดีคือการติดตามกำกับควบคุมและดูแลให้มีการจัดกระบวนการเพื่อใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพตรงเป้าหมายคุ้มค่าและประหยัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดย ๓ หลักการที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

๑. การบริหารความเสี่ยง
๒. การควบคุมภายใน
๓. การตรวจสอบภายใน

๒.๑ การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

หมายถึง การกำหนดนโยบาย โครงสร้าง และกระบวนการเพื่อให้คณะกรรมการผู้บริหาร และบุคลากรขององค์กร นำไปปฏิบัติในการกำหนดกลยุทธ์และปฏิบัติงานบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยกระบวนการบริหารความเสี่ยงจะสัมฤทธิ์ผลได้ องค์กรจะต้องสามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบต่อองค์กร และกำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่า ผลการดำเนินงานตามภารกิจต่างๆสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงนั้นเป็นไปเพื่อให้ผลการดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่วางไว้ รวมถึงเพื่อให้เกิดการรับรู้ ตระหนัก และเข้าใจถึงความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับองค์กร กำหนดวิธีการจัดการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ รวมทั้งการสร้างกรอบแนวทางในการดำเนินงานให้แก่บุคลากรในองค์กรเพื่อให้สามารถบริหารจัดการความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นกับองค์กรได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

การบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM)

หมายถึง การบริหารความเสี่ยงโดยประสานโครงสร้างองค์กร กระบวนการ/กิจกรรม ตามภารกิจ และวัฒนธรรมองค์กรเข้าด้วยกัน โดยมีลักษณะที่สำคัญ ได้แก่

๑. การผสมผสานและเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร โดยการบริหารความเสี่ยงควรสอดคล้อง กับภารกิจและพันธกิจ แผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการวัตถุประสงค์การตัดสินใจ และสามารถนำไปใช้กับองค์ประกอบอื่น ๆ ในการบริหารองค์กร

๒. การพิจารณาความเสี่ยงทั้งหมด โดยครอบคลุมความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ทั้งระดับ โครงการระดับหน่วยงานย่อย และระดับองค์กร ในปัจจัยเสี่ยงด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความเสี่ยงเกี่ยวกับ กลยุทธ์ การดำเนินงาน การเงิน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ ซึ่งความเสี่ยงเหล่านี้อาจทำให้เกิด ความเสียหาย ความไม่แน่นอน และโอกาส รวมถึงการมีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๓. การมีความคิดแบบมองไปข้างหน้าโดยบ่งชี้ความเสี่ยงอะไรที่อาจจะเกิดขึ้นบ้างและหากเกิดขึ้นจริงจะมีผลกระทบอย่างไรต่อวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรได้มีการเตรียมการบริหารความเสี่ยง

๔. การได้รับการสนับสนุนและมีส่วนร่วมโดยทุกคนในองค์กรตั้งแต่ระดับคณะกรรมการผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงพื้นฐานของการบริหารความเสี่ยงที่ดีขององค์กรควรมีองค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงครบถ้วนโดยจะเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและควรถูกปลูกฝังร่วมกับกิจกรรมปกติขององค์กรเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ที่กำหนดและบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรต้องการได้

๒.๒ การควบคุมภายใน (Internal Control)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๒ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐต้องรักษาวินัยการเงินการคลังเพื่อให้ฐานะการเงินการคลังมีเสถียรภาพมั่นคงและยั่งยืนโดยกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงิน การคลังต้องมีบทบัญญัติ กรอบการดำเนินการการคลังงบประมาณ วินัยรายได้ รายจ่าย ทั้งเงิน งบประมาณและเงินงบประมาณ การรับทรัพย์สิน เงินคลังและหนี้สาธารณะ ดังนั้นจึงได้กำหนดพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและ

หลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ซึ่งการควบคุมภายในถือเป็น ปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินงานตามภารกิจมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ประหยัดและช่วยป้องกัน หรือลดความเสี่ยงจากการผิดพลาด ความเสียหาย ความสิ้นเปลือง ความสูญเปล่าของการใช้ทรัพย์สิน หรือการกระทำอันเป็นการทุจริต

กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้กำหนด “มาตรฐานการควบคุมภายในสำหรับ หน่วยงานของรัฐ” (Internal Control Standard for Government Agency) ตามมาตรฐานสากลของ The Committee of Sponsoring Organizations of the Tread way Commission : COSO ๒๐๑๓ ซึ่งได้มีการปรับให้เหมาะสมกับบริบทของระบบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการกำหนดประเมินและปรับปรุงระบบการควบคุมภายในของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานและการ บริหารงานของหน่วยงานของรัฐ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

“การควบคุมภายใน” หมายความว่า กระบวนการปฏิบัติงานที่ผู้กำกับดูแลหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ฝ่ายบริหารและบุคลากรของหน่วยงานของรัฐจัดให้มีขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐจะบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน ด้านการรายงานและด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับ หน่วยงานของรัฐต้องให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ ของการควบคุมภายในแต่ละด้าน ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ด้านการดำเนินงาน (Operations Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน รวมถึงการบรรลุเป้าหมายด้านการดำเนินงานด้าน การเงิน ตลอดจนการใช้ทรัพยากร การดูแลรักษาทรัพย์สิน การป้องกันหรือลดความผิดพลาดของหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนความเสียหาย การรั่วไหล การสิ้นเปลือง หรือการทุจริต ในหน่วยงานของรัฐ

๒. วัตถุประสงค์ด้านการรายงาน (Reporting Objectives) เป็นวัตถุประสงค์ เกี่ยวกับการรายงานทางการเงินไม่ใช่งานการเงินที่ใช้ภายในและภายนอกหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการรายงานที่เชื่อถือ ได้ทันเวลาโปร่งใสหรือข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

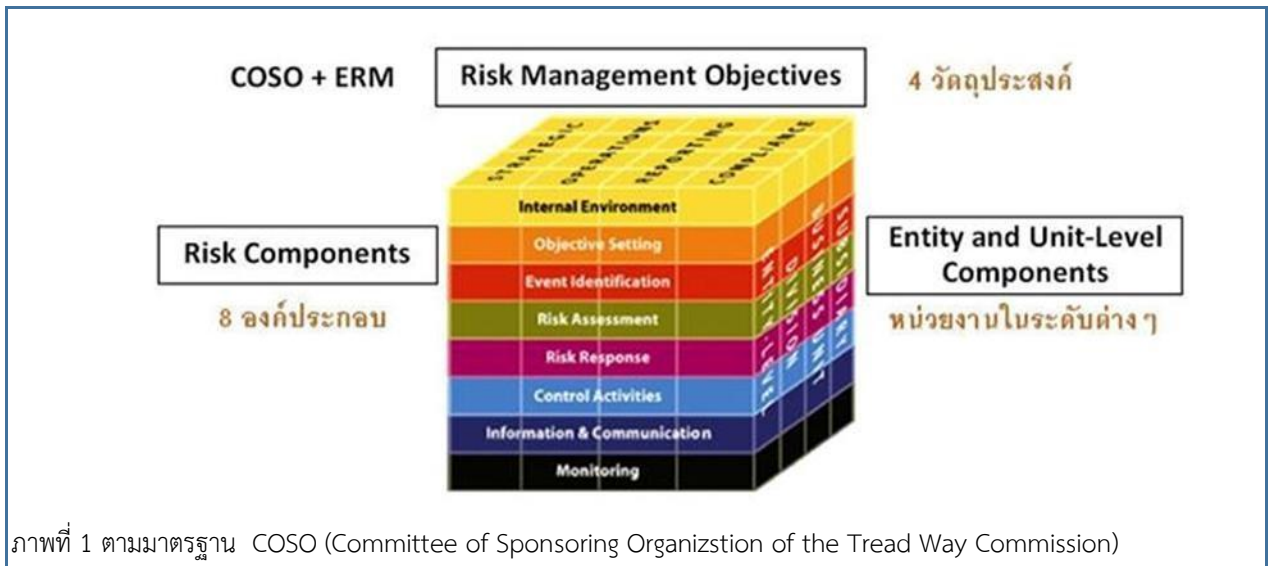
๓. วัตถุประสงค์ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและข้อบังคับ(Compliance Objectives) เป็นวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือมติคณะรัฐมนตรีที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งข้อกำหนดอื่นของทางราชการ

๒.๓ แนวทางการดำเนินการบริหารความเสี่ยง

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด ได้แต่งตั้งแต่งตั้งคณะทำงานผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการความเสี่ยง องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนดและดำเนินการโดยมีขั้นตอนการดำเนินการหลักเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ประเมินและจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission) ดังภาพที่ ๑ ดังนี้

- ๑). สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)
- ๒). การกำหนดเป้าหมายการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting)
- ๓). การระบุความเสี่ยง ต่างๆ (Event Identification)
- ๔). การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
- ๕). กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับแต่ละความเสี่ยง (Risk Response)

- ๖). กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง (Control Activities)
- ๗). ข้อมูลและการสื่อสารด้านบริหารความเสี่ยง (Information and Communication)
- ๘). การติดตามผลและเฝ้าระวังความเสี่ยงต่างๆ (Monitoring)

ภาพที่ 1 ตามมาตรฐาน COSO (Committee of Sponsoring Organization of the Tread Way Commission)

การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในประกอบด้วย ๘ องค์ประกอบ ที่มีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ดังแผนภาพที่ ๒ ทั้งนี้องค์ประกอบเหล่านี้เกิดจากการปฏิบัติงานร่วมกันของฝ่ายบริหาร ฝ่ายปฏิบัติงาน และฝ่ายสนับสนุนครอบคลุมทุกหน่วยงานในองค์กร ผสมผสานเข้ากับกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ โดยมีความเชื่อมโยงกันในทุกระดับจากระดับองค์กรสู่ระดับฝ่ายดำเนินกิจกรรมและเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องภายในองค์กร องค์ประกอบการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ได้แก่

ภาพที่ ๒ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร นโยบายแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรพื้นฐานที่สำคัญของกรอบการบริหารความเสี่ยงและการจัดการกับความเสี่ยง
๒. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์
๓. การระบุเหตุการณ์การบ่งชี้และเข้าใจความเสี่ยงทั้งหมดที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
๔. การประเมินความเสี่ยง พิจารณาถึงผลกระทบและโอกาสเกิดความเสี่ยง
๕. การตอบสนองความเสี่ยง กำหนดการจัดการความเสี่ยง
๖. กิจกรรมควบคุมพิจารณาถึงการควบคุมเพิ่มเติม รวมทั้งความสัมพันธ์ของต้นทุนและ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น ผู้บริหารควรนำวิธีการจัดการความเสี่ยงไปปฏิบัติและติดตามเพื่อให้มั่นใจได้มีการดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ กิจกรรมการควบคุม คือ นโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อให้มั่นใจว่าได้มีการจัดการความเสี่ยง
๗. สารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้คณะกรรมการ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่มีความตระหนักและเข้าใจในนโยบาย แนวปฏิบัติและกระบวนการบริหารความเสี่ยง
๘. การติดตามและประเมินผล ติดตามและรายงานผลของกระบวนการและระบบบริหารความเสี่ยง

(๑) สภาพแวดล้อมในองค์กร (Internal Environment)

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการกำหนดทิศทางกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกิจกรรม การบ่งชี้ ประเมิน และการจัดการความเสี่ยงสภาพแวดล้อมภายในองค์กรประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น วัฒนธรรมองค์กร นโยบายของผู้บริหาร แนวทาง การปฏิบัติงานบุคลากร กระบวนการทำงาน ระบบสารสนเทศ ระเบียบ เป็นต้น

สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงนั้นจะต้องมีวิธีการปฏิบัติที่มีความชัดเจน กำหนดเป็นมาตรฐานและมีการสื่อสารให้ทุกคนในองค์กรเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในขั้นตอน การพิจารณาเพื่อให้องค์กรมีการสร้างสภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่เหมาะสมกับการบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารควรพิจารณาในรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑.๑) การกำหนดค่าความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) หมายถึง ประเภทและเกณฑ์ของความเสี่ยงที่องค์กรจะยอมรับได้เพื่อช่วยให้องค์กรบรรลุวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กรต้องสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร โดยมีควรถูกกำหนดในระดับ ที่ต่ำกว่าเป้าหมายที่องค์กรกำหนดไว้

(๑.๒) กระบวนการบริหารความเสี่ยง (Risk Management Process) องค์กรควรจัดให้มีกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีความสอดคล้องกัน เพื่อให้ทุกคนในองค์กรนำไปปฏิบัติได้ และควรจัดทำเป็นสายลักษณะอักษร โดยอาจอยู่ในรูปแบบคู่มือการบริหารความเสี่ยงก็ได้

(๑.๓) วัฒนธรรมองค์กร และการกำกับดูแลของคณะกรรมการและผู้บริหาร องค์กรควรให้ความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยงควรจัดให้มีการบริหารความเสี่ยงทุกระดับอย่างทั่วถึง และต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร กล่าวคือ ให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมและ ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งให้มีการ

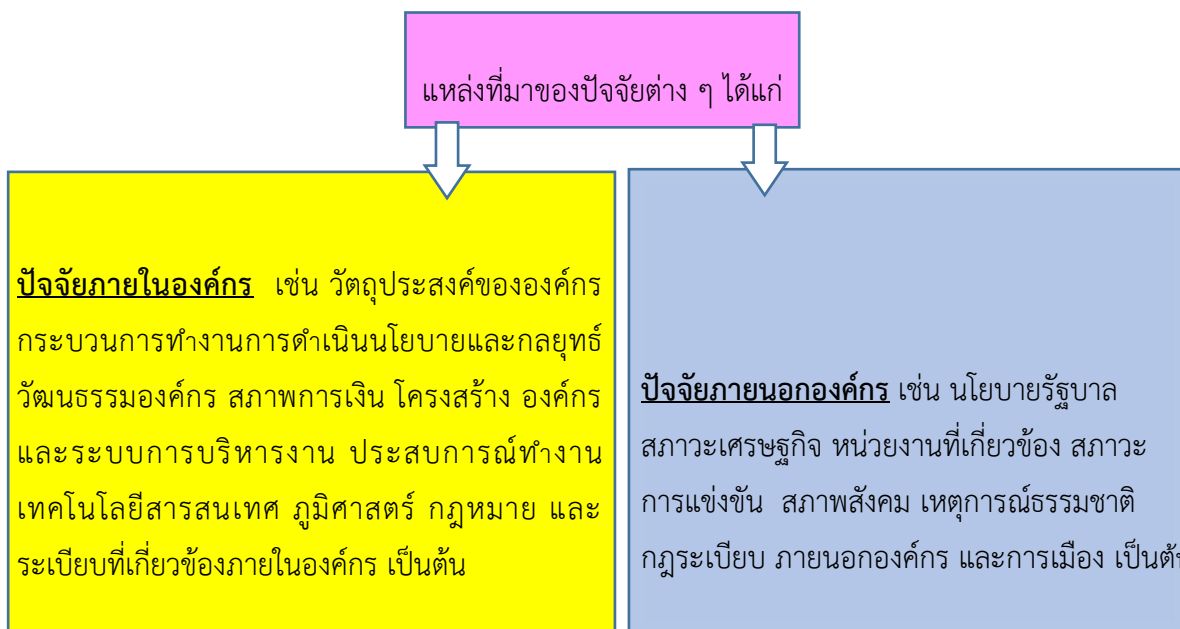
กำหนดเจ้าของความเสี่ยง (Risk Owner) ที่จะต้องดำเนินการรับผิดชอบในการจัดการความเสี่ยงนั้น ๆ นอกจากนี้ควรมีการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักใน การพัฒนา วางระบบ และติดตามการบริหารความเสี่ยงขององค์กร

(๒) การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objective Setting)

การกำหนดนโยบายเชิงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กร จะต้องมีความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหาร ความเสี่ยงและการควบคุมภายในขององค์กรจะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และทิศทางการดำเนินงาน ขององค์กรและ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานย่อยจะต้องสอดคล้องกับ พันธกิจ/หน้าที่/ เป้าประสงค์ของหน่วยงานย่อยเพื่อให้วัตถุประสงค์ในภาพรวมบรรลุเป้าหมายทราบขอบเขต การดำเนินงานในแต่ละระดับและสามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้ครบถ้วนดังนั้นวัตถุประสงค์ จะต้องแสดงให้เห็นถึง “ผลลัพธ์” ที่องค์กรต้องการจะบรรลุ ไม่ใช่กล่าวถึง “กระบวนการ” ในการปฏิบัติงาน การกำหนดนโยบายในเชิง วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการบริหารความเสี่ยงที่ชัดเจน ช่วยให้การระบุและวิเคราะห์ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ได้อย่างครบถ้วนซึ่งวัตถุประสงค์องค์กรสามารถกำหนดได้ ด้วยตัวชี้วัดและเป้าหมายตามนโยบายนายกองคการ บริหารส่วนตำบลบางโตนด แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของหน่วยงานและอาจมี วัตถุประสงค์อื่นๆเพิ่มเติมให้ครบถ้วนสมบูรณ์มากขึ้น ตามภารกิจหน้าที่ของหน่วยงาน

(๓) การระบุเหตุการณ์ (Event Identification)

การระบุเหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงเป็นการค้นหาความเสี่ยงและสาเหตุหรือปัจจัยของความเสียหาย โดย พิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมาย ผลลัพธ์ขององค์กรตาม กรอบการ บริหารความเสี่ยง ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และ กำหนด มาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

การระบุปัจจัยเสี่ยง จำแนกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

(๑) ความเสี่ยงระดับหน่วยงานส่วนย่อยเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์องค์กรที่ถ่ายทอดลงสู่หน่วยงานย่อยในส่วนที่หน่วยงานย่อยรับผิดชอบนอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงระดับโครงการที่ผู้จัดการโครงการไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ภายใต้การบริหารแลจัดการของผู้จัดโครงการในแต่ละโครงการและเป็นความเสี่ยงที่หน่วยงานย่อยไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้การบริหารและจัดการของหน่วยงานย่อยเองซึ่งหน่วยงานย่อยต้องใช้เป็นข้อมูล ประกอบการประเมินและจัดลำดับความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อย รวมทั้งการรายงานตามระบบการควบคุมภายในต่อไป

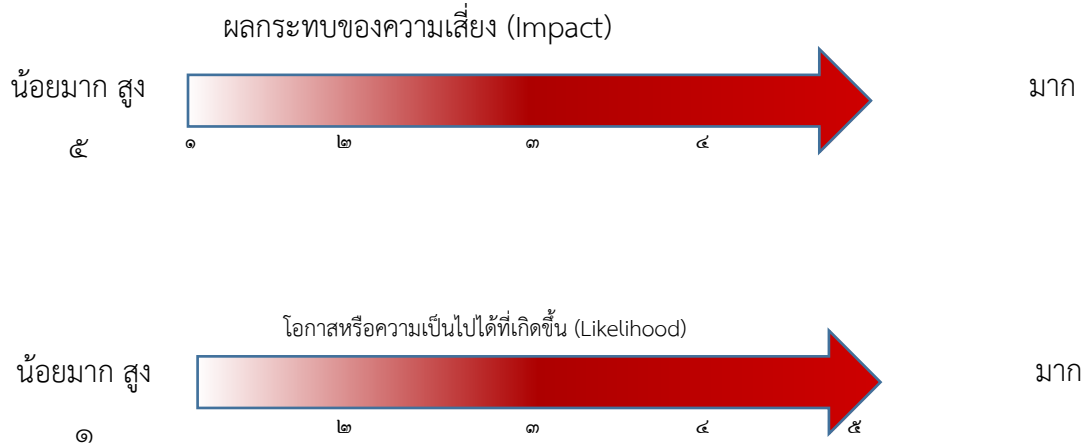
(๒) ความเสี่ยงระดับองค์กรเป็นความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับยุทธศาสตร์องค์กรหรือการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารระดับสูง โดยให้องค์กรพิจารณาวิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินและ จัดลำดับความเสี่ยงและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรต่อไปนอกจากนี้ยังรวมถึงความเสี่ยงที่หน่วยงานย่อยไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ภายใต้การบริหารและจัดการของหน่วยงานย่อยใดเพียงหน่วยงานเดียวจะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานย่อยต่างๆหรือต้องบูรณาการ การดำเนินงานจากหลายหน่วยงานทั้งนี้การระบุปัจจัยเสี่ยงจะเริ่มต้นที่เป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์ขององค์กรโดยมีความเชื่อมโยงต่อการบริหารความเสี่ยง หน่วยงานย่อยและการบริหารความเสี่ยงระดับโครงการเพื่อให้เป็นภาพความเสี่ยงองค์กรที่ไม่มีความซ้ำซ้อนกัน การค้นหาความเสี่ยงสามารถศึกษาจากข้อมูลสถิติของความเสี่ยงที่เคยเกิดขึ้นการสำรวจในปัจจุบันหรือคาดว่าอาจจะเกิดขึ้นในอนาคต การรวบรวมข้อมูลเพื่อบ่งชี้เหตุการณ์ที่มีความเสี่ยงจะเป็นการ รวบรวมข้อมูลทั้งแบบ Top-down คือ การระดมความคิดเห็นผู้บริหารของหน่วยงานเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน กลยุทธ์ขององค์กรและแบบ Bottom-up คือการระดมความคิดเห็นของบุคลากรในหน่วยงานต่างๆเพื่อระบุความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานความเสี่ยงด้านการเงิน/การรายงานความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบจากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้งจากผู้บริหารและบุคลากร ทบทวนโดยผู้บริหารและคณะทำงานฯ รวบรวมเป็นรายการ ความเสี่ยงองค์กร (Risk register) และประเมินความเสี่ยงนั้น ๆ ในขั้นตอนต่อไป

การบ่งชี้ความเสี่ยงจะต้องระบุสาเหตุของความเสี่ยงด้วยทุกครั้งและควรระบุให้ครบทุกสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงดังกล่าว เพื่อให้ผู้บริหารสามารถกำหนดแผนจัดการความเสี่ยงให้บริหารจัดการ ความเสี่ยงได้ตรงกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงและสามารถลดความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ

๔) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

หลังจากค้นหาและระบุความเสี่ยงได้แล้วขั้นตอนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ เพื่อจัดระดับ โอกาสหรือความถี่ที่จะเกิดความเสี่ยง และวัดระดับผลกระทบของความเสี่ยงนั้น ๆ โดยในขั้นตอนนี้เป็นการนำเหตุการณ์ ความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยงที่มีการค้นพบหรือระบุได้มาทำการวัดหรือประเมินระดับความรุนแรงกับ ความถี่

หรือโอกาสที่จะเป็นไปได้เพื่อระบุระดับความสำคัญของความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง คือ การประเมินระดับความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อองค์กรมากน้อย เพียงใด โดยพิจารณาจากโอกาส (Likelihood) ที่จะเกิดปัจจัยเสี่ยงและระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) และประเมินระดับของความเสี่ยงโดยการประมวลผลค่าระดับของโอกาสและระดับความรุนแรงของผลกระทบตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ ทั้ง ๒ ด้าน (Impact & Likelihood) ระบบการให้คะแนน กำหนดเป็นระบบคะแนน ๑ - ๕

การกำหนดนิยามของระดับคะแนนจำเป็นต้องกำหนดให้มีความสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ (Risk appetite) ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลาด้วยจึงควรมีการทบทวนนิยามดังกล่าวในแต่ละปีสำหรับในเบื้องต้นสามารถกำหนดนิยามเป็นแนวทางในการพิจารณาใช้ประเมินความเสี่ยงเบื้องต้นผลกระทบของความเสียหายและโอกาสหรือความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์จะเกิดขึ้นจากนั้นจึงคำนวณให้ระดับความเสี่ยงตามผลคูณของระดับคะแนนทั้ง ๒ ด้าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ปัจจัยเสี่ยง	โอกาสหรือความผลกระทบของระดับความเสี่ยง เป็นไปได้ที่เกิดขึ้น (Likelihood)	ความเสี่ยง (Impact)	(Level of Risk)
ปัจจัยเสี่ยง A	๓	๑	$๓ \times ๑ = ๓$
ปัจจัยเสี่ยง B	๓	๓	$๓ \times ๓ = ๙$
ปัจจัยเสี่ยง C	๔	๔	$๔ \times ๔ = ๑๖$
ปัจจัยเสี่ยง D	๔	๕	$๔ \times ๕ = ๒๐$

(Risk Profile) เมื่อได้ระดับความเสี่ยงครบทุกความเสี่ยงแล้วก็สามารถจัดทำแผนผังความเสี่ยงองค์กร

		โอกาสหรือความเป็นไปได้ที่เกิดขึ้น (Likelihood)				
		๑ (น้อยมาก)	๒	๓	๔	๕ (สูงมาก)
ผลกระทบ ของความ เสี่ยง (Impact)	๕ (สูงมาก)				ความเสี่ยง D	
	๔				ความเสี่ยง C	
	๓			ความเสี่ยง B		
	๒					
	๑ (น้อยมาก)			ความเสี่ยง A		

การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) ใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนระดับความเสี่ยงซึ่งแสดงถึงระดับความสำคัญในการบริหารความเสี่ยงโดยพิจารณาจากผลคูณของระดับโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง (Likelihood) กับระดับความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงแต่ละสาเหตุ (โอกาส x ผลกระทบ) ซึ่งระดับความเสี่ยงแบ่งตามความสำคัญเป็น ๕ ระดับ ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	ความหมาย
สูงมาก	๑๗ - ๒๕	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทันที (ตัวอย่างความเสี่ยง D ระดับ คะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๒๐)
สูง	๑๐ - ๑๖	ระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยต้องจัดการความเสี่ยงเพื่อให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (ตัวอย่างความเสี่ยง C ระดับคะแนน ความเสี่ยง เท่ากับ ๑๖)
ปานกลาง	๕ - ๙	ระดับที่ยอมรับได้ แต่ต้องมีการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้ความเสี่ยง ไปยังระดับที่ยอมรับไม่ได้ (ตัวอย่างความเสี่ยง B ระดับคะแนน ความเสี่ยง เท่ากับ ๙)
น้อย	๓ - ๔	ระดับที่ยอมรับได้โดยใช้วิธีควบคุมปกติในขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กำหนด (ตัวอย่าง ความเสี่ยง B ระดับคะแนนความเสี่ยงเท่ากับ ๓)
น้อยมาก	๑ - ๒	ระดับที่ยอมรับได้ โดยใช้วิธีการติดตามระดับความเสี่ยงตลอด ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ แผนบริหารความเสี่ยงต้องเป็นกิจกรรมเพิ่มเติมจากเดิมที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหลังจากดำเนินการตามกิจกรรม/มาตรการควบคุมที่กำหนดไว้ในแผนบริหารความเสี่ยงแล้วเพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลง การประเมินความเสี่ยงจำเป็นต้องมีการประเมินอย่างน้อย ๒ ครั้ง ในแต่ละรอบของการบริหารความเสี่ยง คือ ก่อนจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงองค์กร และหลังจากสิ้นสุดการดำเนินการกิจกรรมตามแผนบริหารความเสี่ยงองค์กร เพื่อให้สามารถทราบถึงผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการกิจกรรม การจัดการความเสี่ยงต่าง ๆ โดยอาจเพิ่มความถี่การประเมินระหว่างรอบได้ ทั้งนี้เพื่อใช้ผลการประเมินเปรียบเทียบ และ ปรับปรุงกลยุทธ์/มาตรการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

(๕) การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)

ภายหลังจากประเมินความเสี่ยง ครม. มีการกำหนดการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่เหมาะสม กล่าวคือ การดำเนินการเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้โดยใช้วิธีการที่สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ประเมินไว้และต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องตามแผนการตัดสินใจทางกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง ดังนี้

(๕.๑) ความเสี่ยงที่ต้องควบคุม

(๕.๑.๑) กลยุทธ์ M: Mitigate Risk (การควบคุมความเสี่ยง) เป็นการดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อควบคุมโอกาสที่อาจเกิดขึ้นหรือขนาดของผลกระทบจากความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่กำหนดซึ่งเป็นระดับที่สามารถยอมรับได้ ประกอบด้วย

- กิจกรรมเพื่อลดผลกระทบจากความเสี่ยงเช่นการจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงาน หรือการจัดหาอุปกรณ์เพิ่มเติมจากเดิม การจัดทำแผนฉุกเฉิน เป็นต้น

- กิจกรรมเพื่อลดโอกาสการเกิดขึ้นของความเสี่ยง เช่น การปรับปรุง แก้ไข กระบวนการ การจัดทำมาตรฐานความปลอดภัย เป็นต้น

(๕.๑.๒) กลยุทธ์ T: Transfer Risk (การถ่ายโอนความเสี่ยง) เป็นวิธีการร่วมหรือแบ่งความ รับผิดชอบให้กับผู้อื่นในการจัดการความเสี่ยง เช่น การจ้างบุคคลภายนอกที่มีความสามารถหรือความชำนาญ ในเรื่องต่าง ๆ เหล่านั้นดำเนินการแทน (Outsource) เป็นต้น

(๕.๒) ความเสี่ยงที่ต้องยกเลิก

กลยุทธ์ A: Avoid Risk (ยกเลิกความเสี่ยง) กรณีที่ไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้อาจใช้วิธีการเปลี่ยนวัตถุประสงค์ยกเลิก หรือไม่ดำเนินการกิจกรรมนั้น ๆ เลย เช่น การระงับ/การหยุดดำเนินการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ มีงบประมาณสูง อาจมีการประเมินความเสี่ยงก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งหากมีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหาตามมา ทั้งด้านการเงินและด้านอื่น ๆ ก็จะไม่ดำเนินการ เป็นต้น

(๕.๓) ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

(๕.๓.๑) กลยุทธ์ R: Retain Risk (การยอมรับความเสี่ยง) เป็นการยอมรับให้ความเสี่ยงสามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่สามารถยอมรับได้ โดยใช้วิธีการติดตามระดับความเสี่ยงตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงานหรือใช้วิธีควบคุมปกติในขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กำหนดทั้งนี้การยอมรับความเสี่ยงอาจเนื่องมาจากความเสี่ยงนั้นอยู่ในระดับต่ำมาก หรือวิธีการที่จะนำมาใช้ควบคุมความเสี่ยงมีต้นทุนสูงเมื่อเทียบกับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ไม่คุ้มค่าต่อการดำเนินการ

(๕.๓.๒) กลยุทธ์การควบคุมความเสี่ยง/การยกเลิกความเสี่ยง/และการถ่ายโอนความเสี่ยงกรณีต้องการจัดการกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ให้อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ลดลงไปอีก ทั้งนี้การเลือกกลยุทธ์ต้องคำนึงถึงต้นทุนการบริหารจัดการทั้งด้านบุคลากรเวลางบประมาณที่ใช้หากสามารถกำหนดการตอบสนองต่อความเสี่ยงหลายความเสี่ยงด้วยวิธีการจัดการความเสี่ยงแบบเดียวกันจะช่วยลดต้นทุนในการบริหารความเสี่ยงได้

การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและแผนการควบคุมภายใน

เพื่อให้การบริหารความแผนบริหารความเสี่ยงและแผนการควบคุมภายในเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งระดับหน่วยงานย่อยและระดับองค์กร แผนบริหารความเสี่ยงควรมีองค์ประกอบในลักษณะเดียวกับ แผนปฏิบัติการ (Action Plan) คือ มาตรการ/กิจกรรม การจัดการความเสี่ยง กำหนดระยะเวลา ดำเนินการ ของกิจกรรม และผู้รับผิดชอบ เมื่อดำเนินการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและแผนควบคุมภายใน เรียบร้อย แล้วจำเป็นที่จะต้องมีการสื่อสารแผนบริหารความเสี่ยงและแผนควบคุมภายในขององค์กรให้บุคลากรทั้งหมด ทราบและเข้าใจสอดคล้องกันในหลักการของการบริหารความเสี่ยงองค์กรรวมทั้งสนับสนุนร่วมดำเนินการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลสำเร็จตามที่ต้องการ

การกำหนดแผนบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ จะต้องกำหนดให้ครอบคลุมทุกสาเหตุของความเสี่ยง

องค์กรมีการดำเนินงานทั้งด้านบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในซึ่งมีวัตถุประสงค์/ เป้าหมาย ร่วมกันคือ ควบคุมและลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ การควบคุมภายในเป็นกระบวนการ และมาตรการต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลที่องค์กรได้กำหนดขึ้น เพื่อสร้างความมั่นใจ อย่างสมเหตุสมผลในด้านการดำเนินงาน การรายงาน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในเป็นกระบวนการที่ได้รับการออกแบบให้ สามารถบ่งชี้ เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อองค์กรเพื่อสามารถจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่องค์กร ยอมรับได้ เมื่อบริหารความเสี่ยงให้ลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้แล้ว ความเสี่ยงนั้นจะถูกส่งต่อไป ยังกระบวนการดำเนินงานปกติ ในทางกลับกันความเสี่ยงที่ไม่สามารถควบคุมได้ด้วยกระบวนการดำเนินงาน ปกติความเสี่ยงนั้นจะถูกส่งต่อไปสู่กระบวนการบริหารความเสี่ยงเมื่อองค์กรมีการบริหารความเสี่ยงและ การ ควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ

ความเชื่อมโยงของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน

อดีต

ปัจจุบัน

อนาคต

กิจกรรมการควบคุมในที่นี้ หมายถึง หลักเกณฑ์/แนวทาง และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมภายใน เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรได้มีการดำเนินการตามแนวทางการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่ฝ่ายบริหาร ได้กำหนดไว้ การควบคุมภายในหรือความเสี่ยงระดับหน่วยงานย่อยเป็นการประเมินองค์ประกอบของการ ควบคุมภายใน ตามมาตรฐานการควบคุมภายในกระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางกำหนด มี ๕ องค์ประกอบ ๑๗ หลักการ

(๖) กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

๕ องค์ประกอบ

๑๗ หลักการ

๑. สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)

สภาพแวดล้อมการควบคุมเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินงานที่ส่งผลให้มีการนำการ ควบคุมภายใน มาปฏิบัติทั่วทั้งหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ผู้กำกับดูแลและฝ่ายบริหารจะต้องสร้างบรรยากาศให้ทุก ระดับตระหนัก ถึงความสำคัญของการควบคุมภายใน รวมทั้งการดำเนินงานที่คาดหวังของผู้กำกับดูแลและฝ่าย บริหาร ทั้งนี้ สภาพแวดล้อมของการควบคุมดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบของ การควบคุม ภายในอื่น ๆ

สภาพแวดล้อมการควบคุมประกอบด้วย ๕ หลักการ ดังนี้

- (๑) หน่วยงานของรัฐแสดงให้เห็นถึงการยึดมั่นในคุณค่าของความซื่อตรงและจริยธรรม
- (๒) ผู้กำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐแสดงให้เห็นถึงความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและมีหน้าที่กำกับ ดูแลให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการควบคุมภายใน รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับการควบคุมภายใน
- (๓) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจัดให้มีโครงสร้างองค์กรสายการบังคับบัญชาอำนาจหน้าที่และความ รับผิดชอบที่เหมาะสม ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐภายใต้การกำกับดูแล
- (๔) หน่วยงานของรัฐแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการสร้างแรงจูงใจ พัฒนาและรักษาบุคลากร ที่มีความรู้ ความสามารถที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ
- (๕) หน่วยงานของรัฐกำหนดให้บุคลากรมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงานตามระบบ การควบคุมภายใน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ

๒. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำเพื่อระบุ และ วิเคราะห์ความเสี่ยงที่มีผลกระทบ ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐรวมถึงกำหนดวิธีการจัดการ ความเสี่ยงนั้น ฝ่ายบริหารควรคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกและภารกิจภายในทั้งหมด ที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐ

การประเมินความเสี่ยงประกอบด้วย ๔ หลักการ ดังนี้

- (๑) หน่วยงานของรัฐระบุวัตถุประสงค์การควบคุมภายในของการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กรไว้อย่างชัดเจนและเพียงพอ ที่จะสามารถระบุและประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ วัตถุประสงค์
- (๒) หน่วยงานของรัฐระบุความเสี่ยงที่มีผลต่อการบรรลุวัตถุประสงค์การควบคุมภายใน อย่างครอบคลุม ทั้งหน่วยงานของรัฐและวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงนั้น
- (๓) หน่วยงานของรัฐพิจารณาโอกาสที่อาจเกิดการทุจริตเพื่อประกอบการประเมินความเสี่ยงที่ส่งผล ต่อการบรรลุวัตถุประสงค์
- (๔) หน่วยงานของรัฐระบุและประเมินการเปลี่ยนแปลงที่อาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ ต่อระบบ การควบคุมภายใน

๓. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุมเป็นการปฏิบัติที่กำหนดไว้ในนโยบายและกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจว่าการปฏิบัติตามคำสั่งการของฝ่ายบริหารจะลดหรือควบคุมความเสี่ยงให้สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการควบคุมได้รับการนำไปปฏิบัติทั่วทุกระดับของหน่วยงานของรัฐในกระบวนการปฏิบัติงาน ขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน

กิจกรรมการควบคุมประกอบด้วย ๓ หลักการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐระบุและพัฒนากิจกรรมการควบคุมเพื่อลดความเสี่ยงในการบรรลุวัตถุประสงค์ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

(๒) หน่วยงานของรัฐระบุและพัฒนากิจกรรมการควบคุมทั่วไปด้านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์

(๓) หน่วยงานของรัฐจัดให้มีกิจกรรมการควบคุมโดยกำหนดไว้ในนโยบายประกอบด้วยผลสำเร็จที่คาดหวัง และขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจริง

๔. สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

สารสนเทศเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับหน่วยงานของรัฐที่จะช่วยให้มีการดำเนินการตามการควบคุมภายในที่กำหนดเพื่อสนับสนุนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐการสื่อสารเกิดขึ้นได้ทั้งจากภายในและภายนอก เป็นช่องทางเพื่อให้ทราบถึงสารสนเทศที่สำคัญในการควบคุมการดำเนินงานของ หน่วยงานของรัฐ การสื่อสารจะช่วยให้บุคลากรในหน่วยงานมีความเข้าใจ ถึงความรับผิดชอบ และความสำคัญของการควบคุมภายในที่มีต่อการบรรลุวัตถุประสงค์

สารสนเทศและการสื่อสารประกอบด้วย ๓ หลักการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐจัดทำหรือจัดหาและใช้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องและมีคุณภาพเพื่อสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

(๒) หน่วยงานของรัฐมีการสื่อสารภายในเกี่ยวกับสารสนเทศรวมถึงวัตถุประสงค์และความรับผิดชอบที่มีต่อการควบคุมภายใน ซึ่งมีความจำเป็นในการสนับสนุน ให้มีการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

(๓) หน่วยงานของรัฐมีการสื่อสารกับบุคคลภายนอกเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามการควบคุมภายในที่กำหนด

๕. กิจกรรมการติดตามผล(Monitoring Activities)

กิจกรรมการติดตามผลเป็นการประเมินผลระหว่างการปฏิบัติงานการประเมินผลเป็นรายครั้ง หรือเป็นการประเมินผลทั้งสองวิธีร่วมกัน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามหลักการ ในแต่ละองค์ประกอบ ของการควบคุมภายในทั้ง ๕ องค์ประกอบ กรณีที่ผลการประเมินการควบคุมภายใน จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐ ให้รายงานต่อฝ่ายบริหารและผู้กำกับดูแล อย่างทันเวลา กิจกรรมการติดตามผลประกอบด้วย ๒ หลักการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐระบุพัฒนาและดำเนินการประเมินผลระหว่างการปฏิบัติงานและ/หรือการประเมินผล เป็นรายครั้งตามที่กำหนดเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการปฏิบัติตามองค์ประกอบของการควบคุมภายใน

(๒) หน่วยงานของรัฐประเมินผลและสื่อสารข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของการควบคุมภายใน อย่างทันเวลาต่อฝ่ายบริหารและผู้กำกับดูแลเพื่อให้ผู้รับผิดชอบสามารถสั่งการแก้ไขได้อย่างเหมาะสม

(๗) สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)

องค์กรควรกำหนดให้มีสารสนเทศและการสื่อสารที่สนับสนุนการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งจากแหล่งข้อมูลภายในองค์กรและภายนอกองค์กร ควรต้องได้รับการบันทึกและสื่อสารอย่างเหมาะสม และทันกาลโดยเฉพาะข้อมูลสนับสนุนที่มีความสำคัญ เกี่ยวกับการบ่งชี้ประเมินและการตอบสนองต่อความเสี่ยงและการควบคุมภายในเพื่อให้องค์กรสามารถ ตอบสนองต่อความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความตระหนักในความเสี่ยงและการสื่อสาร ที่มีประสิทธิผล เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งของความสำเร็จ ในการบริหารความเสี่ยงขององค์กร การสื่อสารที่ไม่เพียงพอหรือขาดประสิทธิผลจะทำให้เกิดความล้มเหลวในการสร้างการยอมรับนโยบายและกรอบ การบริหารความเสี่ยง ผู้บริหารจึงควรมีการวางแผนทางการสร้างความตระหนักเรื่องความเสี่ยงให้กับองค์กร เช่น อาจมีการจัด แลกเปลี่ยนที่ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการบริหาร ความเสี่ยงขององค์กร และการมอบหมาย อำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน การสื่อสารเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการปฏิบัติงานที่ควรจะต้องคล่องและเสริมสร้างวัฒนธรรม ที่พึงประสงค์ในกระบวนการสื่อสารควรจะต้องถึงเรื่อง ดังต่อไปนี้

ความสำคัญและความจำเป็นของการบริหารความเสี่ยงขององค์กรที่มีประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ขององค์กร

ระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้

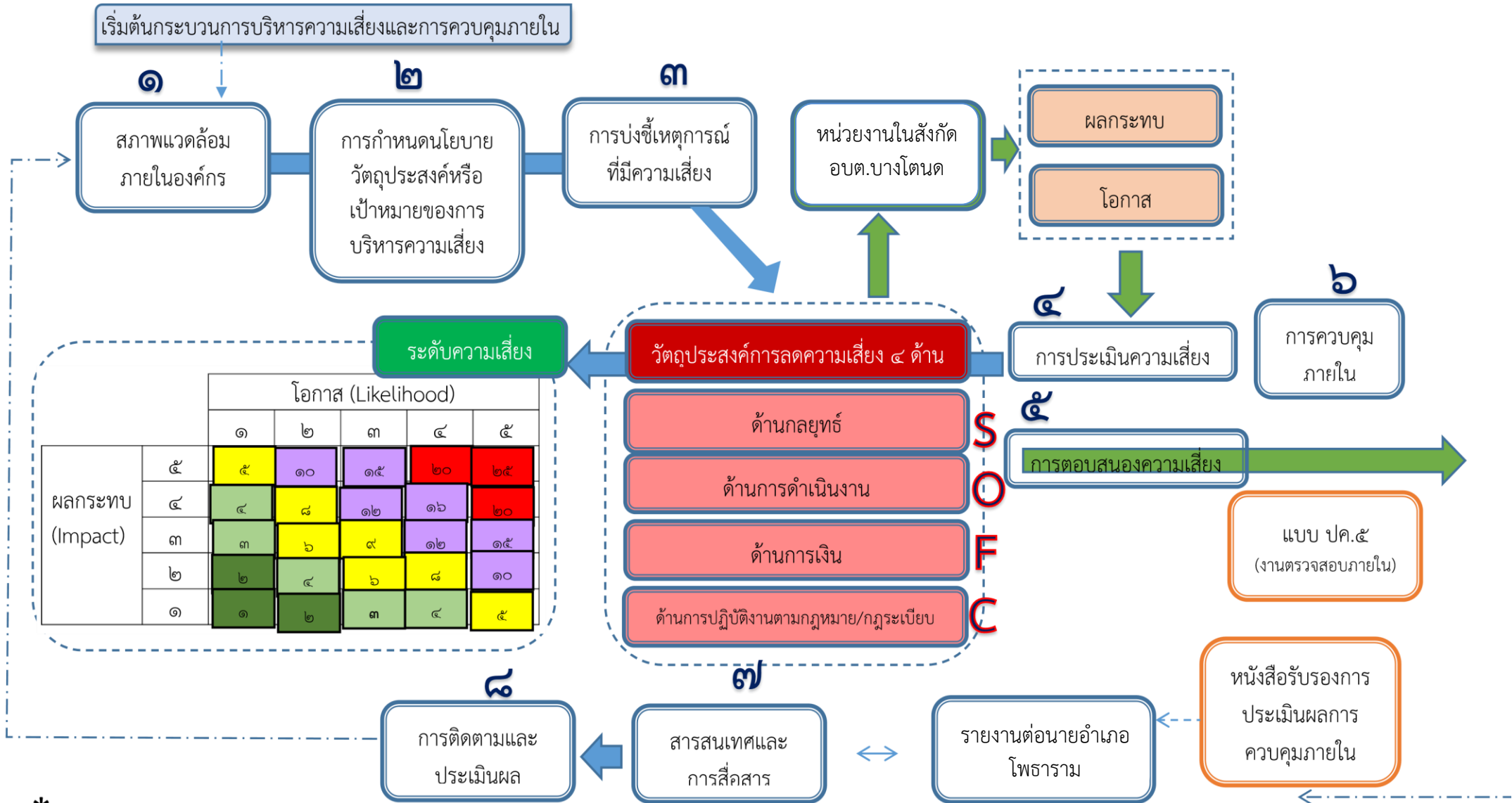
การใช้ภาษาเดียวกันในเรื่องการบริหารความเสี่ยง

บทบาทและความรับผิดชอบของบุคลากรที่จะสนับสนุนและนำองค์ประกอบต่าง ๆ ของการบริหารความเสี่ยงขององค์กรมาใช้

(๘) การติดตามและประเมินผล (Monitoring)

เมื่อมีการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงและแผนการควบคุมภายใน แล้วจะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการติดตามผล คือ เป็นการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของวิธีจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในรวมทั้งติดตามผลการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายใน ที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในหรือไม่ โดยผู้รับผิดชอบด้านบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายในหน่วยงานต้องสอบถามดูว่าวิธีการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในใดที่มีประสิทธิภาพควรดำเนินการต่อเนื่องและวิธีการจัดการความเสี่ยงและการควบคุมภายในใดควรปรับเปลี่ยนและนำผลการติดตามดังกล่าวรายงานให้คณะกรรมการที่มีหน้าที่รับผิดชอบรับทราบ

* หมายเหตุ : มาตรฐานและหลักเกณฑ์การควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐและมาตรฐานการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ โดยกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง หน้า ๑๘

บทที่ ๓ การบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานในสังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนดประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

ตามที่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางกำหนดแนวปฏิบัติระบบการควบคุมภายในภาคราชการ ได้กำหนดขึ้นโดยประยุกต์จากระบบการควบคุมภายในของ The Committee of Sponsoring Organization of the Tread way Commission (COSO) ซึ่งเป็นระบบการควบคุมภายในที่ครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการบริหารงานและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป รวมทั้งศึกษาแนวคิดจากผู้เชี่ยวชาญและเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการควบคุมภายใน อย่างไรก็ตามตัวอย่างกิจกรรมการควบคุม ในแนวปฏิบัติที่กำหนดขึ้น เป็นเพียงตัวอย่างกิจกรรมหลักๆ ซึ่งไม่ใช่กิจกรรมทั้งหมดที่ภาคราชการมีอยู่ ดังนั้นแต่ละส่วนราชการซึ่งมีกิจกรรมการดำเนินงานหลากหลายแตกต่างกัน สามารถนำไปประยุกต์และกำหนดระบบการควบคุมภายในของหน่วยงานให้เหมาะสมต่อไป โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนดดำเนินการควบคุมภายใน มีองค์ประกอบ ๕ ส่วน ดังนี้

- สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)
- การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
- กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
- สารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication)
- การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluation)

๑. สภาพแวดล้อมการควบคุม

สภาพแวดล้อมการควบคุมหมายถึงสภาวะการณ์หรือปัจจัยต่างๆที่ส่งผลให้เกิดระบบการควบคุมในหน่วยงานใน การดำเนินงานจะมีหลายปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดมาตรการการควบคุมภายในขึ้น ในหน่วยงานซึ่งฝ่ายบริหารจะมีอิทธิพลสำคัญต่อการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมการควบคุมภายใน ในหน่วยงาน เช่น จริยธรรมของการทำงานความซื่อสัตย์ ความไว้วางใจได้ ความโปร่งใส และการมีภาวะผู้นำที่ดี ซึ่งรวมทั้งการกำหนดนโยบาย โครงสร้าง และระเบียบวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม สำหรับตัวอย่างสภาพแวดล้อม การควบคุมในหน่วยงาน เช่น

๑.๑ ปรัชญาและลักษณะการทำงานของผู้บริหารปรัชญาและลักษณะการทำงานของผู้บริหาร แต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน และจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลถึงการกำหนดระบบการควบคุมภายในของหน่วยงาน เพราะผู้บริหารมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย มาตรการ และระบบการควบคุมภายใน แต่อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารต้องรับผิดชอบในการเลือกปรัชญาและวิธีการทำงานที่เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น ผู้บริหารสามารถส่งเสริมและ สนับสนุนให้เกิดสภาพแวดล้อมการควบคุมที่ดี โดยดำเนินการ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและกลยุทธ์การดำเนินงาน มาตรฐาน และแนวทางการปฏิบัติงาน เป็นลายลักษณ์อักษรให้ชัดเจน และแจ้งให้บุคลากรทุกคนในหน่วยงานทราบ

(๒) กำหนดโครงสร้างการจัดหน่วยงานให้เหมาะสม มีสายการบังคับบัญชา และความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานภายในที่ชัดเจน รวมทั้งมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ให้แก่บุคลากรในแต่ละตำแหน่งอย่างเหมาะสม

(๓) กำหนดคุณลักษณะงานเฉพาะตำแหน่ง (Job Description) ของบุคลากรทุกตำแหน่งหน้าที่ และระดับของความรู้ ความสามารถ และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในแต่ละงานอย่างชัดเจน

(๔) กำหนดให้มีนโยบายและแนวทางการปฏิบัติงานด้านการบริหารบุคลากร ตลอดจนการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างชัดเจน และเป็นธรรม รวมทั้งกำหนดบทลงโทษทางวินัยให้ชัดเจน

(๕) กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) และหน่วยตรวจสอบภายใน

๑.๒ ความซื่อสัตย์และจริยธรรมในการบริหารและการปฏิบัติงาน

การบริหารและการปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์และมีจริยธรรม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งสองประการนี้ เป็นสิ่งที่ต้องสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดขึ้น โดยการประชาสัมพันธ์ ฝึกอบรม หรือกำหนดสิ่งจูงใจ และผู้บริหารต้องเป็นตัวอย่างของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ทั้งนี้ผู้บริหารต้องมีการสื่อสารให้เจ้าหน้าที่ ทุกคนในหน่วยงานรับทราบ และตระหนักถึงคุณค่าในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์และมีจริยธรรม จนเป็นบรรทัดฐาน หรือข้อตกลงร่วมกัน ที่ให้หน่วยงานถือปฏิบัติเพราะความซื่อสัตย์และจริยธรรมเป็นปัจจัย พื้นฐานสำคัญของสภาพแวดล้อมการควบคุมโดยผู้บริหารควรดำเนินการ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย มาตรฐานการปฏิบัติงานให้ชัดเจน และ ทำตัวให้เป็นตัวอย่างอย่างสม่ำเสมอ ทั้งโดยคำพูดและการกระทำ
- (๒) สื่อสารและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทุกคนได้รับทราบ ตลอดจนเข้าใจในหลักการของจริยธรรมดังกล่าว
- (๓) จัดทำข้อกำหนดจริยธรรมหรือแนวทางที่พึงปฏิบัติของหน่วยงานไว้ให้ชัดเจน โดยรวมถึงกรณีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางผลประโยชน์ด้วย
- (๔) ลดวิธีการหรือโอกาสที่จะจูงใจให้เกิดการกระทำผิดความซื่อสัตย์และจริยธรรมเป็นปัจจัยเบื้องต้น ที่สำคัญซึ่งจะส่งผลถึงการจัดโครงสร้างของหน่วยงาน การจัดการและการติดตามประเมินผลองค์ประกอบของระบบการควบคุมภายในอื่น ๆ ด้วย

๑.๓ โครงสร้างของหน่วยงาน

โครงสร้างของหน่วยงานที่ได้รับการจัดไว้เป็นอย่างดี จะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารสามารถวางแผนงานสั่งการและควบคุมการปฏิบัติงานได้ถูกต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยการ จัดโครงสร้างของหน่วยงานให้เหมาะสม กับลักษณะของกิจกรรมของหน่วยงานนั้น ๆ เช่น

- (๑) การรวมศูนย์อำนาจหรือกระจายศูนย์อำนาจการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ หากกิจการ เลือกใช้การรวมศูนย์อำนาจในการตัดสินใจ คุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้ได้รับอำนาจย่อมมีความสำคัญกรณีวิธีกระจายศูนย์อำนาจการตัดสินใจ ระบบและขั้นตอนการทำงานรวมถึงกระบวนการในการติดตามผล ก็จะมีผลสำคัญมากกว่าคุณสมบัติของตัวบุคคล
- (๒) การจัดโครงสร้างของหน่วยงานที่มีการผลิตโดยเครื่องจักร อาจใช้โครงสร้างและการควบคุม ที่เป็นระเบียบแบบแผนแน่นอนแต่โครงสร้างที่มีรูปแบบแน่นอนอาจไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการบริการหรืองานที่ เกี่ยวกับการค้นคว้าวิจัยทางวิชาการ เป็นต้น

- (๓) การมอบอำนาจต้องให้เหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และต้องชัดเจน

๑.๔ นโยบายการบริหารและการพัฒนาด้านบุคลากร

ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ระบบการควบคุมภายในมีประสิทธิภาพคือบุคลากรในหน่วยงานนั่นเองที่เป็นตัว จักร สำคัญดังนั้นการมีนโยบายและระบบการบริหารบุคลากรที่ชัดเจนและเหมาะสมจะช่วยให้ระบบการควบคุม ภายใน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น เช่น

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการว่าจ้าง การพัฒนา การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง รวมทั้งการจ่ายค่าตอบแทนและผลประโยชน์อื่น
- (๒) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะงาน (Job Description) ของเจ้าหน้าที่ในแต่ละตำแหน่ง ให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติงาน
- (๓) กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการประกันความซื่อสัตย์ของพนักงาน
- (๔) มีระบบการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง และติดตามผลการปฏิบัติงาน อย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ
- (๕) กำหนดแนวปฏิบัติกรณีที่มีการขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of Interest) ต่อหน่วยงาน

๑.๕ การกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ

การกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรในหน่วยงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ของการควบคุมภายใน ดังนั้น ผู้บริหารควรกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากร แต่ละตำแหน่งให้ชัดเจน ดังนี้

(๑) กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจ และระบบการสอบย้อนความถูกต้องระหว่างกัน

(๒) กำหนดคู่มือปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ

(๓) กำหนดระบบการติดตามประเมินผล ซึ่งรวมถึงการจัดทำแผนงาน และระบบการรายงาน ผลงานอย่างสม่ำเสมอ

๑.๖ คณะกรรมการตรวจสอบและการตรวจสอบภายใน

คณะกรรมการตรวจสอบและการตรวจสอบภายในเป็นกลไกและเครื่องมือชนิดหนึ่ง ในการช่วย ตรวจสอบ และสอบทานงาน ให้เป็นไปตามแผนงานที่ฝ่ายบริหารวางไว้คณะกรรมการตรวจสอบ ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเป็นอิสระในการทำงาน จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนสภาพแวดล้อมการควบคุม ภายในหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น สภาพแวดล้อมการควบคุมเป็นองค์ประกอบเกี่ยวกับการสร้างบรรยากาศ ในหน่วยงาน เพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานเกิดจิตสำนึกที่ดี ในการปฏิบัติงานตามความรับผิดชอบให้บรรลุ วัตถุประสงค์ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่จะไปเสริมองค์ประกอบการควบคุมอื่น ๆ ต่อไป

๒. การประเมินความเสี่ยง

ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์หรือการกระทำใด ๆ อันจะก่อให้เกิดผลลัพธ์ในด้านลบ หรือเป็นผลลัพธ์ที่ไม่ต้องการ ทำให้งานไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ความเสี่ยงอาจเกิดจาก ลักษณะงานหรือกิจกรรมของหน่วยงานการควบคุมภายใน การที่หน่วยงานตรวจไม่พบข้อผิดพลาด ฯลฯ

(๑) ความเสี่ยงจากลักษณะงานหรือกิจกรรมของหน่วยงานความเสี่ยงลักษณะนี้เป็นความเสี่ยงที่มีอยู่ โดยธรรมชาติในงานนั้น ๆ เองเมื่อใดก็ตามที่ตัดสินใจที่จะทำงานหรือกิจกรรม ก็ย่อมจะมีความเสี่ยงเกิดขึ้น เช่น การทำธุรกิจการค้าขายกับต่างประเทศหรือการสั่งซื้อของจากต่างประเทศของทางราชการ ความเสี่ยงก็คืออัตรา แลกเปลี่ยนที่อาจเปลี่ยนแปลงไป ฯลฯ

(๒) ความเสี่ยงจากการควบคุมภายใน ความเสี่ยงจากการควบคุมภายใน เป็นความเสี่ยงที่ระบบ การควบคุมภายใน ของหน่วยงานไม่ครอบคลุม และไม่สามารถป้องกันข้อผิดพลาด จากการดำเนินงาน ของหน่วยงานได้ อาจเป็นเพราะหน่วยงานไม่มีระบบการควบคุมภายในที่ครอบคลุม เพียงพอที่จะลดความเสี่ยง ในการดำเนินงานหรือหน่วยงานนั้นไม่มีการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในที่ได้จัดไว้ เป็นต้น

(๓) ความเสี่ยงจากการตรวจไม่พบข้อผิดพลาด

ความเสี่ยงลักษณะนี้เป็นความเสี่ยงที่การตรวจสอบไม่สามารถค้นพบความผิดพลาดของรายการที่มีอยู่ เนื่องจาก ผู้ตรวจสอบไม่สามารถตรวจสอบทุกกิจกรรมในหน่วยงานนี้ได้และจำเป็นต้องใช้ระบบการตรวจสอบ โดยเลือกสุ่ม ตัวอย่างหรืออาจเนื่องจากผู้ตรวจสอบไม่มีความอิสระเพียงพอหรือไม่อยู่ในวิสัยที่จะเข้าไปตรวจสอบได้ สาเหตุ ของความเสี่ยงอาจเกิดจากปัจจัยภายในและภายนอกหน่วยงาน

- ปัจจัยภายใน เช่น นโยบายของผู้บริหาร ความซื่อสัตย์ จริยธรรม คุณภาพของบุคลากร

การเปลี่ยนแปลงระบบงาน ความเชื่อถือได้ของระบบสารสนเทศ การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ บ่อยครั้งการควบคุมกำกับดูแลไม่ทั่วถึง และการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับของหน่วยงาน เป็นต้น

- ปัจจัยภายนอก เช่น กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของทางราชการ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีหรือสภาพการแข่งขัน สภาวะแวดล้อมทั้งทางเศรษฐกิจและการเมือง เป็นต้น

การประเมินความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และการกำหนดแนวทางการควบคุม เพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงในหน่วยงานจะเป็นการประเมินการปฏิบัติงานในภาพรวมของหน่วยงาน เพื่อให้ทราบเหตุการณ์ของความเสี่ยงและหาทางแก้ไขและควบคุมให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่เกิด ความเสียหายน้อยที่สุด กระบวนการในการประเมินความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงและการควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้สามารถดำเนินการเป็น ๔ ขั้นตอน ดังนี้

๑. ศึกษาวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงานวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงานจะต้องสอดคล้องกับภารกิจ (Mission) ของหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งโดยทั่วไปวัตถุประสงค์ของหน่วยงานจะแบ่งออกเป็น ๒ ระดับ คือ

๑.๑) วัตถุประสงค์ในระดับหน่วยงาน (Entity - Level objectives) เป็นวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานในภาพรวมของหน่วยงาน โดยทั่วไปจะระบุไว้ในแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงาน เช่นเดียวกับภารกิจ (Mission) และกลยุทธ์ในภาพรวมของหน่วยงาน เช่น ภารกิจหลักของหน่วยงาน โครงสร้างของหน่วยงาน แนวโน้มการดำเนินงานของหน่วยงานในอนาคต นโยบายการบริหารงานหรือนโยบายการเงินการคลัง เป็นต้น

๑.๒) วัตถุประสงค์ในระดับกิจกรรม (Activity - Level objectives) เป็นวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจง สำหรับแต่ละกิจกรรมที่หน่วยงานกำหนด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ซึ่งวัตถุประสงค์ของแต่ละกิจกรรม จะต้องสนับสนุนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในระดับหน่วยงาน เช่น ระบบการประมวลข้อมูลทางการเงินและบัญชี เป็นต้น

๒. ระบุปัจจัยเสี่ยง

ปัจจัยเสี่ยงของหน่วยงานสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์เป้าหมาย หรือผลการดำเนินงานในหน่วยงาน เช่น การเปลี่ยนตัวผู้บริหารและ ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งที่สำคัญ ๆ บ่อยครั้ง การเปลี่ยนแปลงกฎหมายใหม่ ๆ ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เป็นต้น เนื่องจากปัจจัยเสี่ยง แต่ละชนิดมีผลกระทบต่อการทำงานและการบรรลุ วัตถุประสงค์ของหน่วยงานไม่เท่ากัน บางชนิดมีผลกระทบทันที บางชนิดมีผลกระทบในระยะยาว ดังนั้น ผู้บริหารต้องติดตาม พิจารณา และระบุปัจจัยความเสี่ยง ที่เกิดขึ้นให้ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหาที่คาดว่าจะเกิด ซึ่งควรครอบคลุมถึง

(๑). ผลกระทบจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง อุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมต่อการดำเนินงานของหน่วยงาน

(๒). ปัจจัยความเสี่ยงที่ได้ระบุไว้ในการวางแผน และการประมาณการของหน่วยงาน

(๓). ข้อตรวจพบที่ได้รับจากการตรวจสอบ การสอบทาน การติดตาม และประเมินผล

(๔). ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อผลการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เช่น ปัจจัยที่ทำให้ การดำเนินงานในอดีตที่ผ่านมาไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์คุณภาพของบุคลากร การเปลี่ยนแปลงบุคลากร ที่รับผิดชอบในการบริหารหรือปฏิบัติงาน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากเงื่อนไขตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อกำหนดต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน ฯลฯ

๓. การวิเคราะห์และจัดระดับความเสี่ยง

การวิเคราะห์ถึงผลกระทบของปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อหน่วยงาน ซึ่งโดยปกติปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยมีผลกระทบต่อหน่วยงานมากน้อยไม่เท่ากัน การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงมีหลายวิธีแตกต่างกัน ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญและมีโอกาสเกิดขึ้นบ่อย ๆ จึงควรพิจารณาเลือกใช้วิธีการหรือเทคนิคที่ใช้วิเคราะห์ให้เหมาะสมกับขนาดลักษณะการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถประเมินระดับความสำคัญของความเสี่ยงได้ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งผลเสียหายที่อาจเกิดจากความเสี่ยงนั้น โดยทั่วไปขั้นตอนการวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงจะเป็นดังนี้

๓.๑) ประเมินระดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง คือ การนำปัจจัยเสี่ยงแต่ละปัจจัยมาพิจารณาถึงความสำคัญว่า หากเกิดขึ้นแล้วมีผลกระทบต่อหน่วยงานมากน้อยแค่ไหน โดยอาจวัดเป็นระดับน้อย ปานกลาง สูง

๓.๒) ประเมินความถี่ที่ปัจจัยเสี่ยงจะเกิดขึ้น คือ การพิจารณาว่าปัจจัยเสี่ยงที่ได้เรียงลำดับความสำคัญไว้แล้วมีโอกาสที่จะเกิดปัจจัยเสี่ยงนั้น ในระดับน้อย มากน้อย ปานกลาง สูง การวิเคราะห์โดยการประเมินความสำคัญและการประเมินความถี่ ที่ปัจจัยเสี่ยงจะเกิดขึ้นอาจใช้ผสมผสานกัน เช่น ปัจจัยเสี่ยงบางอย่างมีอัตราความถี่สูง เมื่อเกิดขึ้นแต่ละครั้งสูญเสียเงินน้อย แต่ถ้าเกิดบ่อย ๆ เข้าโดยรวมอาจมีจำนวนเงินสูง ก็จะทำให้เกิดความสำคัญได้

๓.๓) เลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่เหมาะสม โดยบางครั้งอาจไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ในรูปแบบตัวเลขแต่อาจวิเคราะห์ออกมาเป็นระดับต่าง ๆ เช่น สำคัญมาก ปานกลาง หรือน้อย เป็นต้น

๔. กำหนดวิธีการควบคุมความเสี่ยง

เมื่อหน่วยงานสามารถวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยงแล้วฝ่ายบริหารควรพิจารณาหาวิธีเพื่อป้องกันความเสี่ยงนั้น ๆ โดยต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ว่าคุ้มกับประโยชน์ที่จะได้รับหรือไม่ ซึ่งในการกำหนดแนวทางในการป้องกันหรือลดความเสี่ยงผู้บริหารควรพิจารณาว่าความเสี่ยงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความเสี่ยงในลักษณะใด เช่น

๔.๑ กรณีที่เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับหน่วยงานโดยรวมซึ่งเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอกที่มีได้อยู่ภายใต้ การควบคุมของผู้บริหารการป้องกันหรือลดความเสี่ยงกระทำได้โดยการบริหารความเสี่ยง ซึ่งมีกลยุทธ์ดังนี้

(๑) กำหนดโครงสร้างพื้นฐานของการบริหารความเสี่ยง กำหนดผู้รับผิดชอบกระบวนการบริหารความเสี่ยงและกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การบริหารความเสี่ยงกับหน้าที่การประเมินความเสี่ยง การบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ จะเริ่มต้นด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ ซึ่งสัมพันธ์กับกลยุทธ์และโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญเราจะประเมินความเสี่ยงด้วยการระบุผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น การจัดลำดับความสำคัญและการวัดผลกระทบของความเสี่ยงเหล่านั้นที่อาจเกิดขึ้นต่อหน่วยงาน

(๒) ประเมินความเสี่ยงของหน่วยงาน กำหนดกรอบแนวคิด ซึ่งจะใช้ระบุความเสี่ยงทั้งหมดที่เป็นไปได้ เพื่อใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการประเมินความเสี่ยง มองภาพรวมของความเสี่ยงที่มีความสำคัญที่สุดก่อนและจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสม

(๓) พัฒนากลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงที่จะประสบความสำเร็จ ต้องมีความเกี่ยวเนื่องหรือสอดคล้องกับกลยุทธ์ของหน่วยงานโดยตรงกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงต้องได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับความเสี่ยงแต่ละประเภทเช่นกลยุทธ์การหลีกเลี่ยงความเสี่ยงการลดความเสี่ยงการกระจายความเสี่ยงและการถ่ายโอนความเสี่ยง เป็นต้น

(๔). พัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารความเสี่ยง หน่วยงานต้องพัฒนาเทคนิคการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติของหน่วยงานโดยเฉพาะการบริหารความเสี่ยงใน กิจกรรมที่มีความเสี่ยงเฉพาะเรื่อง

(๕). การติดตามประเมินผลกระบวนการบริหารความเสี่ยง เป็นขั้นตอนของหน่วยงานต้องอาศัยงานด้านตรวจสอบภายในโดยในขั้นตอนนี้รวมถึงการติดตามการปฏิบัติงานในหน้าที่อื่น ๆ เช่น การปฏิบัติตามกฎหรือระเบียบและการให้ความสำคัญต่อสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยอย่างไรก็ตาม การบริหารความเสี่ยงที่สัมฤทธิ์ผล หมายรวมถึง การเสาะแสวงหาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น การเชื่อมโยงการประเมินผลตอบแทนที่เพิ่มค่าให้แก่ผู้ถือหุ้น (สำหรับธุรกิจ) และหน่วยงานหน้าที่การติดตามประเมินผลจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการประเมินความเสี่ยงของหน่วยงานใน ข้อ (๒) ดังกล่าว

(๖). การพัฒนาหรือปรับปรุงกระบวนการบริหารความเสี่ยง การปรับปรุง และพัฒนาการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสบความสำเร็จของหน่วยงานในที่สุด แหล่งข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงนั้น รวมถึงข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องเชื่อถือได้ และข้อมูลที่เกิดจากการสะท้อนความเสี่ยงของหน่วยงานการปรับปรุงต้องรวมถึงระบบการวัดเป็นจำนวนหน่วยที่ใช้ได้ในระยะยาวเช่นจำนวนและผลกระทบจากความเสี่ยงที่ได้รับการจัดการภายในกระบวนการ ฯลฯ ในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารความเสี่ยงนั้น ระบบการวัดผลที่เชื่อถือได้จึงเป็นสิ่งจำเป็นและจะทำให้หน่วยงานสามารถทราบขนาดความเสี่ยงและผลกระทบที่หน่วยงานจะสามารถรับ ได้หรือไม่เพียงใด

๔.๒ กรณีที่เป็นความเสี่ยงเกี่ยวกับการควบคุมภายใน ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน และอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้บริหารการป้องกันหรือลดความเสี่ยงกระทำได้ โดยจัดให้มีกิจกรรมการควบคุมอย่างเพียงพอและเหมาะสมการกำหนดวิธีการควบคุมเพื่อจัดการให้ความเสี่ยงอยู่ในสภาพที่เป็นผลดีกับหน่วยงานนั้น จะมีลักษณะการจัดการได้ ๕ ลักษณะ คือ

- (๑). การจัดการในลักษณะที่ยอมรับในความเสี่ยงนั้น
- (๒). การจัดการในลักษณะที่ทำให้ลดความเสี่ยงจากระดับความเสี่ยงสูงไปสู่ระดับความเสี่ยงต่ำ
- (๓). การจัดการในลักษณะที่เป็นการกระจายความเสี่ยง
- (๔). การจัดการในลักษณะที่เป็นการถ่ายโอนความเสี่ยงหรือโยกย้ายความเสี่ยง
- (๕). การจัดการในลักษณะที่เป็นการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง

การจะใช้วิธีการใดในการจัดการความเสี่ยงดังกล่าวข้างต้นขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความเหมาะสมของการดำเนินงานในหน่วยงานนั้น ๆ ด้วย ทั้งนี้ การจัดการความเสี่ยงจะต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑). ต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าจะทำอะไร ณ จุดใด
- (๒). ต้องปรับเปลี่ยนระบบการบริหารและระบบปฏิบัติงานในหน่วยงานหรือไม่อย่างไร ณ จุดใด
- (๓). กระบวนการจัดการความเสี่ยงเป็นอย่างไรต้องดำเนินการให้เกิดความชัดเจนและต้องสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานทราบด้วย
- (๔). ต้องมีการรายงานผล เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

๕. การติดตามและประเมินผล

การติดตามผล หมายถึง การสอดส่องดูแลกิจกรรมที่อยู่ระหว่างการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการดำเนินงานเป็นไปตามระบบการควบคุมภายในที่กำหนด

การประเมินผล หมายถึง การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับระบบการควบคุมภายในที่กำหนดไว้ว่ามีความสอดคล้องหรือไม่เพียงใดและประเมินระบบการควบคุมภายในที่มีอยู่ว่ายังมีความเหมาะสมกับ

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันหรือไม่ รวมทั้งการวิเคราะห์การหาสาเหตุของความแตกต่างระหว่างแผนงานกับผลการดำเนินงาน สรุปผลและเสนอข้อแนะนำ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การติดตามและประเมินผลเป็นกระบวนการประเมินความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบงานต่าง ๆ ของหน่วยงานซึ่งรวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับและการปฏิบัติงานตามภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆในหน่วยงานทั้งนี้เนื่องจากมาตรการต่างๆและระบบการควบคุมภายในมีการเปลี่ยนแปลงหรือต้องพัฒนาตลอดเวลาผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลเพื่อให้ทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการควบคุมภายในว่าอยู่ในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเพียงใดสำหรับความถี่ในการติดตามประเมินผลจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นกับผลการประเมินความเสี่ยงในเบื้องต้นและผลที่ได้จากการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานนั่นเอง การติดตามประเมินผลจะได้ผลดี ควรมีการปฏิบัติดังนี้

๕.๑ มีการสอบทานและรายงานผลเกี่ยวกับประสิทธิผลของแต่ละองค์ประกอบของการควบคุมภายใน ในทุกๆ ด้านอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการรายงานจากภายในและจากบุคคลภายนอก เช่น ผู้ตรวจสอบ ผู้ตรวจราชการ ผู้มาติดต่อ โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลที่ปฏิบัติงานจริง

๕.๒ จำแนกเรื่องที่จะประเมินผล ซึ่งจะเป็นโยบายขึ้นต่อการควบคุมภายในเฉพาะจุด เช่น การประเมินประสิทธิภาพภายในหน่วยงาน การประเมินระบบงาน การประเมินการบรรลุตามวัตถุประสงค์ การประเมินบุคคล เป็นต้น ซึ่งการประเมินควรพิจารณาขอบเขตและความถี่ของการประเมินด้วย เพื่อให้ มั่นใจถึงประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในในเรื่องนั้น ๆ ว่าสามารถป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยเครื่องมือการประเมินผล รวมถึงการตรวจเช็คการตอบแบบสอบถาม และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ นอกจากนี้ตัวชี้วัดและการเปรียบเทียบกับผลงานของหน่วยงานอื่น หรือมาตรฐานที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ก็เป็นเครื่องมือช่วยในการประเมินผลได้เช่นกัน

๕.๓ รายงานผลตามข้อเท็จจริงอย่างเป็นอิสระ ไม่ปิดบังสิ่งผิดปกติ

๕.๔ สั่งการให้มีการแก้ไขและติดตามผลอยู่เสมอ

สำหรับการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผล ควรมีอยู่ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงานและควรทำอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดกฎหมาย ระเบียบ การบริหารงานและที่ปรึกษาต่างๆ โดยมีวิธีการ เช่น การเปรียบเทียบผลการดำเนินงาน การตรวจสอบ การกระหนาบ ฯลฯ สำหรับบางโครงการอาจกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลโดยเฉพาะแยกต่างหากจากที่ได้กำหนดการติดตามประเมินผลโดยปกติ การติดตามประเมินผลโครงการที่เป็นกรณีเฉพาะ อาจใช้แบบประเมินตนเองการออกแบบควบคุมโดยเฉพาะการทดสอบ หรืออาจจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ตรวจสอบภายนอกมาดำเนินการได้ การติดตามประเมินผลจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น หากมีการสื่อสารกับบุคลากรที่รับผิดชอบงานนั้น ๆ ในหน่วยงานและกรณีมีเรื่องที่สำคัญควรรายงานต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงด้วย นอกจากนี้การติดตามประเมินผลในระบบการควบคุมภายใน ควรหมายรวมถึงการประเมินผลนโยบาย กฎระเบียบ ระบบงานต่าง ๆ ของหน่วยงานด้วย เพื่อให้มั่นใจว่า

(๑) ได้มีการกำหนดกรอบระยะเวลาการปฏิบัติงานที่เหมาะสมและถูกต้อง และเป็นผลดีต่อการบริหารงานของหน่วยงาน

(๒) ได้มีการตรวจสอบและติดตามผล รวมทั้งรายงานของผู้ตรวจสอบที่ได้สอบทานงาน และตั้งข้อสังเกตไว้ต่อผู้บริหารของหน่วยงาน ข้อสังเกตเหล่านั้น ได้มีการแก้ไขปฏิบัติตามในระยะเวลาที่เหมาะสม

(๓) การดำเนินงานต่างๆสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่หน่วยงานตั้งไว้

(๔) การจัดทำรายงานทางการเงินเป็นไปอย่างถูกต้องเชื่อถือได้เมื่อได้ติดตามและประเมินผล แล้วผู้ประเมินผลจะต้องจัดทำรายงานเสนอผู้บริหารที่รับผิดชอบโดยการจัดทำรายงานแสดงผลความคลาดเคลื่อนของการดำเนินงานเป็นระยะๆ โดยควรจัดทำคำชี้แจงหรืออธิบายให้ทราบว่า ความแตกต่างระหว่างผลการดำเนินงานจริงกับตัวเลขตามประมาณการเกิดขึ้นเพราะเหตุใด และผู้ใดจะต้องรับผิดชอบกับการที่เกิดผลต่างนั้น และหาวิธีการแก้ไขที่เหมาะสมต่อไป การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่องและเป็นประจำและมีการสั่งการให้แก้ไขข้อผิดพลาดอยู่เสมอเป็นหัวใจสำคัญของการควบคุมทางการบริหาร การติดตามและประเมินผลไม่ควรจัดทำเฉพาะกับระบบหรือมาตรการควบคุมภายในเท่านั้น แต่ควรจัดให้มีการติดตามและประเมินผลกับการปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ ทุกด้าน จากผู้รับผิดชอบโดยตรงและอย่างอิสระ หรือโดยผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดมาตรการหรือออกแบบระบบการควบคุมภายใน เพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเป็นอิสระ เช่น จากการตรวจสอบภายใน อันเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น

**๓.๑ การดำเนินการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในของหน่วยงาน
ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖**

๓.๑.๑ รายงานผลการประเมินองค์ประกอบของการควบคุมภายในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด

สำหรับระยะเวลาดำเนินงานสิ้นสุด วันที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๖๖

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p>๑.สภาพแวดล้อมการควบคุม</p> <p>สำนักปลัด</p> <p>ผู้บริหารได้สร้างบรรยากาศของการควบคุมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในการควบคุมภายใน โดยให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ จริยธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงาน รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล มีการกำหนดโครงสร้างหน่วยงาน สายการบังคับบัญชา อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่เหมาะสม และมีแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน มีการคัดเลือก พัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ บุคลากรเข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ รวมทั้งมีความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย และเป็นคนดีมีคุณธรรม</p>	<p>สภาพแวดล้อมการควบคุมของสำนักปลัดมีความเหมาะสม การปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานจรรยาบรรณ ผู้บริหารมีอิสระในการปรับปรุงการควบคุมในส่วนที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นจุดอ่อน ตลอดจนมีแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อที่จะให้มีการดำเนินงานของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานที่กำหนดรับผิดชอบผลสำเร็จของงาน มีกิจกรรมที่บรรลุวัตถุประสงค์</p> <p>อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของสำนักปลัด ที่ต้องดูแลงานหลายๆด้าน และงานอื่นๆ ที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของกองอื่น ส่งผลให้มีความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่อีก ทำให้มีเรื่องที่ต้องกำหนดการปรับปรุงการควบคุมภายในปีถัดไป จำนวน ๒ กิจกรรม ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. งานบริหารงานสาธารณสุข <ul style="list-style-type: none"> - การสรรหาบุคลากร ๒. งานนโยบายและแผนงาน <ul style="list-style-type: none"> - การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p>กองคลัง</p> <p>ผู้บริหารได้สร้างบรรยากาศของการควบคุมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการควบคุมภายในโดยให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์จริยธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงาน มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนต่อการปฏิบัติที่ถูกต้องและไม่ถูกต้อง บุคลากรเข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่รวมทั้งมีความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>กองช่าง</p> <p>ผู้บริหารและบุคลากรมีทัศนคติที่ดี เอื้อต่อการควบคุมภายใน มีความตระหนักและยึดถือปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรม และกฎ ระเบียบ ประชญาและรูปแบบการทำงานของผู้บริหารเหมาะสมต่อการพัฒนาการควบคุมภายใน โครงสร้างองค์กร การมอบหมายอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบมีความเป็นระบบ และจำนวนผู้ปฏิบัติงานเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติในส่วนนโยบายแผนปฏิบัติการส่วน การบริหารงานด้านบุคลากรนั้น มีการสรรหาคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน รวมทั้งสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ได้มีกลไกในการตรวจสอบ กำกับ ดูแล ควบคุมในการปฏิบัติงาน โดยมีหัวหน้าคอยควบคุมดูแล และมีการตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>สภาพแวดล้อมการควบคุมของกองคลังในภาพรวมเหมาะสมและมีส่วนร่วมทำให้การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพการจัดโครงสร้างและสายงานการบังคับบัญชาที่ชัดเจน มีการแสดงแผนภูมิการบังคับการตามโครงสร้างการบังคับบัญชาที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันให้พนักงานทุกคนทราบมีการมอบหมายอำนาจและหน้าที่ ความรับผิดชอบให้กับบุคคลที่เหมาะสมและเป็นไปอย่างถูกต้องและมีการแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบ</p> <p>สภาพแวดล้อมแห่งการควบคุมของกองช่างในภาพรวมมีความเหมาะสม มีส่วนทำให้การควบคุมภายในมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p>กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>ผู้บริหารได้สร้างบรรยากาศของการควบคุมเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีในการควบคุมภายใน โดยให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ จริยธรรม และความโปร่งใสในการดำเนินงาน รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล มีการกำหนดโครงสร้าง หน่วยงาน สายการบังคับบัญชา อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่เหมาะสม และมีแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติงาน มีการคัดเลือก พัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ บุคลากรเข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ รวมทั้งมีความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย และเป็นคนดีมีคุณธรรม</p> <p>กองสวัสดิการสังคม</p> <p>ผู้บริหารและบุคลากรมีทัศนคติที่ดีเอื้อต่อการควบคุมภายในผู้บริหารให้ความสำคัญกับการมีศีลธรรมจรรยาบรรณ และความซื่อสัตย์สุจริตการยอมรับความคิดเห็นความรู้ความสามารถของผู้ปฏิบัติงานการรับทราบข้อมูลและการวินิจฉัยสิ่งที่ตรวจพบหรือสิ่งที่ต้องตรวจสอบปรัชญาและรูปแบบการทำงานของผู้บริหารเหมาะสมต่อการพัฒนาการควบคุมภายในและดำรงไว้ซึ่งการควบคุมภายในที่มีประสิทธิผล โครงสร้างองค์การมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบให้แก่บุคลากรในแต่ละตำแหน่งอย่างเหมาะสมและระบบการตรวจสอบยืนยันความถูกต้องระหว่างกันมีจริยธรรมในการบริหารและการปฏิบัติงานโดยกำหนดแนวทางที่พึงปฏิบัติไว้ชัดเจนมีนโยบายและระบบการบริหารบุคลากรที่ชัดเจนเหมาะสม</p>	<p>สภาพแวดล้อมการควบคุมของกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมีความเหมาะสม การปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานจริยธรรม ผู้บริหารมีอิสระในการปรับปรุงการควบคุมในส่วนที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นจุดอ่อน ตลอดจนมีแนวทางในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อที่จะให้มีการดำเนินงานของหน่วยงานบรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแผนงานที่กำหนด รับผิดชอบผลสำเร็จของงาน</p> <p>อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ หนังสือสั่งการ เกี่ยวข้อง งานการศึกษา ปฐมวัย ส่งผลให้มีความเสี่ยงที่เกิดขึ้นใหม่อีก จำนวน ๒ กิจกรรม ทำให้มีเรื่องที่ต้องกำหนดการปรับปรุงการควบคุมภายในปีถัดไป ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑.ขาดบุคลากรด้านการศึกษาดำแหน่งนักวิชาการศึกษา ๒.การดำเนินการเบิกหักผลส่งให้กับ ศพด. <p>สภาพแวดล้อมการควบคุมของกองสวัสดิการสังคมในภาพรวมเหมาะสม มีการแบ่งงานได้อย่างเหมาะสม ช่วยทำให้การควบคุมภายในที่มีอยู่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามสมควรสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p><u>๒.การประเมินความเสี่ยง</u></p> <p><u>สำนักปลัด</u></p> <p>การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงาน และวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมที่ชัดเจน สอดคล้อง และเชื่อมโยงกันในการที่จะทำงานให้สำเร็จภายใต้ทรัพยากรที่กำหนดไว้ อย่างเหมาะสม ผู้บริหารมีการระบุความเสี่ยงทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกที่อาจจะมีผลกระทบต่อการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมทั้งระบุและประเมินถึงการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบการควบคุมภายใน</p> <p><u>กองคลัง</u></p> <p>มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกองคลังในการดำเนินงานอย่างชัดเจนและวัดผลได้ มีการเผยแพร่และชี้แจงให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจ ผู้บริหารทุกระดับมีส่วนร่วมในการระบุและประเมินความเสี่ยง มีการระบุและประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในและภายนอกมีการ วิเคราะห์สาเหตุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นและกำหนดวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงและมีการแจ้งให้บุคลากรทุกคนทราบเกี่ยวกับวิธีการควบคุมเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง</p>	<p>สำนักปลัดกำหนดวัตถุประสงค์ของการควบคุมให้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของภารกิจ และจัดทำระบบ การบริหารความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลัง ว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุม ภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และ หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและ หลักเกณฑ์ปฏิบัติการจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยค้นหาความเสี่ยงทั้ง จากปัจจัยภายในและภายนอกหน่วยงาน ซึ่งรวมถึง ความเสี่ยงด้านการทุจริตและการเปลี่ยนแปลงในบริบท ต่างๆ ที่มีนัยสำคัญหรืออาจจะมีผลกระทบต่อ การดำเนินงานของสำนักปลัด จากนั้นจึงประเมินหรือ วิเคราะห์ความเสี่ยงด้วยการพิจารณาโอกาสที่จะเกิด เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์และผลกระทบ เพื่อให้ทราบ ระดับของความเสี่ยง และวางแผนการจัดการความเสี่ยง ให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงและเหมาะสมกับ บริบทหรือสภาพแวดล้อมของสำนักงานปลัด</p> <p>กองคลังมีการประเมินความเสี่ยง โดยการ วิเคราะห์และควบคุมเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงมี การแจ้งให้บุคลากรทุกคนทราบเกี่ยวกับวิธีการป้องกัน และลดความเสี่ยง มีการติดตามผลการปฏิบัติตาม วิธีการควบคุมที่กำหนดเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยง</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p>กองช่าง</p> <p>มีการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับองค์กรที่ชัดเจนเผยแพร่ให้บุคลากรทราบ วัตถุประสงค์ระดับองค์กรและวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรม/โครงการสอดคล้องกันและมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงเหมาะสมตามสมควร</p> <p>กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงาน และวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมที่ชัดเจน สอดคล้อง และเชื่อมโยงกันในการที่จะทำงานให้สำเร็จภายใต้ทรัพยากรที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารมีการระบุความเสี่ยงทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกที่อาจจะมีผลกระทบต่อการบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงและจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมทั้งระบุและประเมินถึงการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบการควบคุมภายใน</p>	<p>กองช่างมีการประเมินความเสี่ยงตามวิธีการที่กำหนดตามเอกสารคำแนะนำ : การนำมาตราฐานการควบคุมภายในไปใช้ในเชิงปฏิบัติและใช้แบบประเมินองค์ประกอบของมาตราฐานการควบคุมภายในของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน</p> <p>กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กำหนดวัตถุประสงค์ของการควบคุมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของภารกิจ และจัดทำระบบการบริหารความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ และหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยค้นหาความเสี่ยงทั้งจากปัจจัยภายในและภายนอกหน่วยงาน ซึ่งรวมถึงความเสี่ยงด้านการทุจริตและการเปลี่ยนแปลงในบริบทต่างๆ ที่มีนัยสำคัญ</p> <p>หรืออาจจะมีผลกระทบต่อการทำงานของกองการศึกษาฯ จากนั้นจึงประเมินหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงด้วยการพิจารณาโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์และผลกระทบ เพื่อให้ทราบระดับของความเสี่ยง และวางแผนการจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงและเหมาะสมกับบริบทหรือสภาพแวดล้อมของกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p>กองสวัสดิการสังคม</p> <p>มีการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับองค์กรที่ชัดเจนและวัตถุประสงค์ระดับกิจกรรมที่สอดคล้องกันในการที่จะทำงานให้สำเร็จด้วยงบประมาณและทรัพยากรที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมมีการระบุความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกที่อาจมีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรหน่วยงานมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมนอกจากนี้ยังมีกลไกที่ชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง</p> <p>๓. กิจกรรมการควบคุม</p> <p>สำนักปลัด</p> <p>มีนโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่ทำให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าเมื่อนำไปเมื่อนำไปปฏิบัติงานแล้วจะเกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงานที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุ้มค่า มีการกำหนดและพัฒนากิจกรรมการควบคุมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งมีการกำหนดการควบคุมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอและเหมาะสม</p> <p>กองคลัง</p> <p>กิจกรรมการควบคุมมีการกำหนดขอบเขต อำนาจหน้าที่ และการอนุมัติไว้อย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษรมีการแบ่งหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่สำคัญหรืองานที่เสี่ยงต่อความเสียหายตั้งแต่ต้นจนจบ ให้มีการสอบทานในแต่ละฝ่าย กิจกรรมการควบคุมจะชี้ให้ผู้ปฏิบัติงานเห็นความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความระมัดระวังและสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์</p>	<p>กองสวัสดิการสังคมมีการประเมินความเสี่ยงตามวิธีที่กำหนดตามเอกสารคำแนะนำการนำมาตรฐานการควบคุมภายในไปใช้ในเชิงปฏิบัติและใช้แบบประเมินองค์ประกอบของมาตรฐานการควบคุมภายในของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน อย่างไรก็ตามยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงเพื่อให้เกิดการประเมินความเสี่ยงโดยรวมมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>สำนักปลัดมีกิจกรรมการควบคุมที่เหมาะสมเพียงพอ มีประสิทธิผล (สามารถลดระดับของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้) และสอดคล้องกับระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด โดยมีหัวหน้าสำนักปลัดกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกิจกรรมการควบคุมดังกล่าวอย่างใกล้ชิด อย่างไรก็ตามยังมีงานและกิจกรรมของสำนักงานปลัด ที่ยังต้องมีการปรับปรุงกิจกรรมควบคุมเพิ่มเติมต่อไป ซึ่งได้รายงานไว้แล้ว</p> <p>ในภาพรวมมีกิจกรรมควบคุมที่เหมาะสมเพียงพอ และสอดคล้องกับกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามสมควร กิจกรรมควบคุมเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานตามปกติโดยผู้บริหารและหัวหน้างานกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p><u>กองช่าง</u></p> <p>มีการกำหนดกิจกรรมการควบคุมผลการประเมินความเสี่ยง ฝ่ายบริหารติดตาม ตรวจสอบ สอบทานการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามนโยบาย บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่เกิดความระมัดระวังและสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จตามนโยบาย</p> <p><u>กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</u></p> <p>มีนโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่ทำให้มั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่าเมื่อนำไปปฏิบัติงานแล้วจะเกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหน่วยงานที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และคุ้มค่า มีการกำหนดและพัฒนากิจกรรมการควบคุมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอเพื่อสนับสนุนการบรรลุวัตถุประสงค์ รวมทั้งมีการกำหนดการควบคุมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอและเหมาะสม</p> <p><u>กองสวัสดิการสังคม</u></p> <p>มีนโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่ทำให้มั่นใจว่าเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วจะเกิดผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความระมัดระวังการเกิดความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม และสามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้</p>	<p>ในภาพรวมมีกิจกรรมควบคุมที่เหมาะสมเพียงพอ</p> <p>กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีกิจกรรมการควบคุมที่เหมาะสมเพียงพอ มีประสิทธิผล (สามารถลดระดับของความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้) และสอดคล้องกับระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด โดยมีผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกิจกรรมการควบคุมดังกล่าวอย่างใกล้ชิด อย่างไรก็ตามยังมียังงานและกิจกรรมของกองการศึกษาฯ ที่ยังต้องมีการปรับปรุงกิจกรรมควบคุมเพิ่มเติมต่อไป ซึ่งได้รายงานไว้แล้ว</p> <p>ในภาพรวมมีกิจกรรมควบคุมที่เหมาะสม แต่ยังมีบางจุดที่กิจกรรมจะระบุความเสี่ยงทุกจุดที่สำคัญจึงทำให้การควบคุมบางกิจกรรมย่อยมีการควบคุมที่ยังไม่เพียงพอ</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p><u>๔.สารสนเทศและการสื่อสาร</u></p> <p><u>สำนักปลัด</u></p> <p>มีระบบข้อมูลสารสนเทศในการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และเชื่อถือได้ (Integrity) พร้อมใช้งาน (Availability) เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้และ กำหนดระดับของการเข้าถึง (Confidentiality : การรักษา ความลับ) อย่างเหมาะสมและมีการสื่อสารไปยังฝ่ายบริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบที่ช่วยให้ผู้รับข้อมูลสารสนเทศ ปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน</p> <p><u>กองคลัง</u></p> <p>มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติงาน เหมาะสมต่อความต้องการของผู้ใช้และมีการสื่อสารไปยัง ฝ่ายบริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามความ รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลบรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์กร</p> <p><u>กองช่าง</u></p> <p>ระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติงาน การรายงานทางการเงินและการดำเนินงาน การปฏิบัติ ตามนโยบายและระเบียบต่างๆ ที่ใช้ในการควบคุมและ ดำเนินกิจกรรมขององค์กร รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศที่ได้ จากภายนอกองค์กรในรูปแบบที่ช่วยให้ผู้รับข้อมูล สารสนเทศปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบได้อย่างมี ประสิทธิภาพและให้ความมั่นใจว่ามีติดต่อสื่อสารภายในและ ภายนอกองค์กรที่มีผลทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมาย</p>	<p>สำนักปลัดมีระบบข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารที่ มีความเหมาะสม สามารถใช้ได้ครอบคลุมทั้งสำนักงาน ปลัด รวมทั้งจัดหารูปแบบการสื่อสารที่ชัดเจน ทันเวลา และสะดวกต่อผู้ใช้ ผ่านระบบเครือข่าย รวมถึงได้จัดทำ สื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เผยแพร่ทั้งภายนอก และภายในองค์กร เช่น เว็บไซต์ (Website) เว็บเพจ (Webpage) เฟสบุ๊ค (Facebook) ไลน์ (Line)</p> <p>ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารมีความเหมาะสม กล่าวคือมีระบบสารสนเทศที่สามารถใช้งานได้ครอบคลุม ตามลักษณะและประเภทของงานนั้น ๆ มีรูปแบบการ สื่อสารที่ชัดเจนทันเวลาสะดวกต่อผู้ใช้งานมีการจัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ทั้งภายในและภายนอกองค์กร</p> <p>ข้อมูลสารสนเทศและการติดต่อสื่อสารมีความ เหมาะสมและเพียงพอ</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p><u>กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</u></p> <p>มีระบบข้อมูลสารสนเทศในการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และเชื่อถือได้ (Integrity) พร้อมใช้งาน (Availability) เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้และ กำหนดระดับของการเข้าถึง (Confidentiality : การรักษา ความลับ) อย่างเหมาะสมและมีการสื่อสารไปยังฝ่ายบริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบที่ช่วยให้ผู้รับข้อมูลสารสนเทศ ปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน</p> <p><u>กองสวัสดิการสังคม</u></p> <p>มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการจัดทำฐานข้อมูลเบ็ดเสร็จ การรายงานทางการเงิน และการดำเนินงานการปฏิบัติตามนโยบายและระเบียบ ปฏิบัติต่างๆที่ใช้ในการควบคุมและดำเนินกิจกรรมของ องค์การรวมทั้งข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากภายนอกองค์การมี การสื่อสารไปยังผู้บริหารและผู้ใช้ภายในองค์กรในรูปแบบที่ ช่วยให้ผู้รับข้อมูลสารสนเทศปฏิบัติหน้าที่ความรับผิดชอบ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลและให้ความมั่นใจ ว่ามีการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกองค์กรบรรลุ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย</p> <p><u>๕.การติดตามประเมินผล</u></p> <p><u>สำนักปลัด</u></p> <p>มีการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในและ ประเมินคุณภาพการปฏิบัติงาน โดยกำหนดวิธีปฏิบัติงาน เพื่อติดตามการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในอย่าง ต่อเนื่อง (Ongoing Monitoring) และเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการปฏิบัติงานตามปกติของฝ่ายบริหาร ผู้ควบคุม งาน และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้มีการประเมินผล แบบรายครั้งเป็นครั้งคราว (Separate Evaluation) กรณี พบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่อง มีการกำหนดวิธีปฏิบัติ</p>	<p>กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีระบบข้อมูล สารสนเทศและการสื่อสารที่มีความเหมาะสม สามารถ ใช้ได้ครอบคลุมทั้งกองการศึกษาฯ รวมทั้งจัดหารูปแบบ การสื่อสารที่ชัดเจน ทันเวลาและสะดวกต่อตัวผู้ใช้ ผ่าน ระบบเครือข่าย รวมถึงได้จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ใน รูปแบบต่างๆ เผยแพร่ทั้งภายนอกและภายในองค์กร เช่น เว็บไซต์ (Website) เว็บเพจ (Webpage) เฟสบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line)</p> <p>ในภาพรวมข้อมูลสารสนเทศและการติดต่อสื่อสาร ของกองสวัสดิการสังคม มีความเหมาะสมพอสมควรแต่ยัง มีสิ่งที่ต้องปรับปรุงเกี่ยวกับข้อมูลสารสนเทศอยู่บ้าง ใน เรื่องการปรับปรุงข้อมูลและการสื่อให้เป็นปัจจุบันและทัน ต่อเหตุการณ์</p> <p>สำนักปลัดได้จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการ จัดทำระบบการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง อย่างต่อเนื่อง โดยผู้บังคับบัญชาและผู้บริหาร มีการ ติดตามการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในอย่าง ต่อเนื่อง และสิ้นปีมีการประเมินตนเองร่วมกันระหว่าง ผู้บริหารและพนักงาน รวมทั้งมีการตรวจสอบจาก หน่วยงานภายนอก ผลการประเมินมีการจัดทำรายงาน พร้อมข้อเสนอแนะ เสนอผู้บังคับบัญชาและผู้บริหาร</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p>เพื่อให้มั่นใจว่าจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องได้รับการพิจารณาสนองตอบ และมีการวินิจฉัยสั่งการให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องทันที</p> <p>กองคลัง</p> <p>กองคลังมีการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในและประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานโดยกำหนดวิธีปฏิบัติงานเพื่อติดตามการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในอย่างต่อเนื่องมีการประเมินผลแบบรายครึ่งเป็นครั้งคราวกรณีมีพบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องจากการตรวจสอบและการสอบทานมีการวินิจฉัยสั่งการให้ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องทันที</p> <p>กองช่าง</p> <p>มีการติดตามประเมินผลโดยการติดตามผลภายในระหว่างการปฏิบัติงาน ด้วยการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานตามสายการบังคับบัญชา และผู้บริหารอย่างต่อเนื่องและมีการประเมินผลเป็นรายครึ่งด้วยตนเอง โดยการประเมินตามแบบประเมินองค์ประกอบมาตรฐานการควบคุมภายใน</p> <p>กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม</p> <p>มีการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในและประเมินคุณภาพการปฏิบัติงาน โดยกำหนดวิธีปฏิบัติงานเพื่อติดตามการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในอย่างต่อเนื่อง (Ongoing Monitoring) และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิบัติงานตามปกติของฝ่ายบริหาร ผู้ควบคุมงาน และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้มีการประเมินผลแบบรายครึ่งเป็นครั้งคราว (Separate Evaluation) กรณีพบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่อง มีการกำหนดวิธีปฏิบัติ เพื่อให้มั่นใจว่าจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องได้รับการพิจารณาสนองตอบ และมีการวินิจฉัยสั่งการให้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องทันที</p>	<p>ตามลำดับ เพื่อสั่งการแก้ไข และกำหนดไว้ในแผนดำเนินงานประจำปีต่อไป</p> <p>ระบบการติดตามประเมินผลมีความเหมาะสม โดยผู้บริหารมีการติดตามผลในระหว่างการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยผู้บริหารรายงานต่อผู้บังคับบัญชาทันทีกรณีพบการทุจริตหรือสงสัยว่ามีการทุจริตมีการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและหนังสือสั่งการที่กำหนดไว้และดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องทันทีที่ตรวจสอบพบ</p> <p>การติดตามประเมินผลการควบคุมภายในของ กองช่าง ถือปฏิบัติตามแนวทางการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในซึ่งกำหนดในเอกสารคำแนะนำ : การจัดรายงานการควบคุมภายในตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินฯ ข้อ ๖ การติดตามประเมินผลอยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร</p> <p>กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้จัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลการจัดทำระบบการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บังคับบัญชาและผู้บริหาร มีการติดตามการปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในอย่างต่อเนื่อง และสิ้นปีมีการประเมินตนเองร่วมกันระหว่างผู้บริหารและพนักงาน รวมทั้งมีการตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก ผลการประเมินมีการจัดทำรายงานพร้อมข้อเสนอแนะ เสนอผู้บังคับบัญชาและผู้บริหารตามลำดับ เพื่อสั่งการแก้ไข และกำหนดไว้ในแผนดำเนินงานประจำปีต่อไป</p>

องค์ประกอบการควบคุมภายใน	ผลการประเมิน/ข้อสรุป
<p>กองสวัสดิการสังคม</p> <p>มีการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในและประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานโดยกำหนดวิธีการปฏิบัติงานเพื่อติดตามการปฏิบัติงานตามระบบการควบคุมภายในอย่างต่อเนื่องมีการประเมินผลแบบรายครึ่งเป็นครั้งคราวกรณีพบจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องควรกำหนดวิธีปฏิบัติหรือวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อให้มีความมั่นใจว่าข้อตรวจพบจากการตรวจสอบและการสอบทานได้รับการพิจารณาสนองตอบและมีการวินิจฉัยสั่งการให้ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องทันที</p>	<p>การติดตามประเมินการควบคุมภายในของกองสวัสดิการสังคมถือปฏิบัติตามแนวทางการติดตามประเมินผลการควบคุมภายในซึ่งกำหนดในเอกสารคำแนะนำการจัดทำรายงานตามระเบียบฯ ข้อ ๖ การติดตามประเมินผลอยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร</p>

ผลการประเมินโดยรวม

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด มีโครงสร้างการควบคุมภายในครบทั้ง ๕ องค์ประกอบ และมีประสิทธิผลเพียงพอที่จะทำให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด อย่างไรก็ตามมีบางกิจกรรมที่ต้องปรับปรุงการควบคุม เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่ดีของการควบคุมและส่งเสริมให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด จึงได้กำหนดวิธีการและแผนการปรับปรุงการควบคุมภายในที่เหมาะสมไว้แล้วในรายงานการประเมินผลการควบคุมภายใน

๓.๒ รายงานการประเมินผลการควบคุมภายในของหน่วยงาน ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ภารกิจตามกฎหมายที่จัดตั้งงานของรัฐ หรือภารกิจตามแผนการดำเนินการ หรือภารกิจอื่นๆ ที่สำคัญของ หน่วยงานของรัฐ/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	การควบคุมภายใน ที่มีอยู่	การประเมินผล การควบคุมภายใน	ความเสี่ยง ที่ยังมีอยู่	การปรับปรุง การควบคุมภายใน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
<p>๑.งานบริหารงานสาธารณสุข</p> <p>- การสรรหาบุคลากร วัตถุประสงค์</p> <p>เพื่อจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะทางมาปฏิบัติงาน ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมโดยตรง</p>	<p>ขาดบุคลากรที่มี ความรู้ ความสามารถ เฉพาะทาง</p> <p>มารับผิดชอบงาน บริหาร</p> <p>งานสาธารณสุข โดยตรง</p>	<p>มีการดำเนินการกำหนดกรอบ อัตรากำลัง ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข จำนวน ๑ อัตรา</p> <p>ในแผนอัตรากำลัง ๓ ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๖๖</p>	<p>การควบคุมภายในที่มี อยู่มีความเพียงพอและ สำเร็จในระดับหนึ่ง แต่ อย่างไรก็ตาม</p> <p>ยังไม่มีผู้มาดำรง ตำแหน่ง นักวิชาการ สาธารณสุข ทำให้ยัง ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะทาง อยู่</p>	<p>ยังไม่ได้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เฉพาะทางมารับผิดชอบงาน บริหารงานสาธารณสุข</p>	<p>ดำเนินการสรรหาบุคลากรเพื่อมา ดำรงตำแหน่ง โดยวิธีการดังนี้</p> <p>๑.ประกาศรับโอน (ย้าย) และ ประชาสัมพันธ์</p> <p>๒.ขอใช้บัญชี กสผ.</p>	<p>สำนักปลัด</p>

ภารกิจตามกฎหมายที่จัดตั้งงานของรัฐ หรือภารกิจตามแผนการดำเนินการ หรือภารกิจอื่นๆ ที่สำคัญของ หน่วยงานของรัฐ/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	การควบคุมภายใน ที่มีอยู่	การประเมินผล การควบคุมภายใน	ความเสี่ยง ที่ยังมีอยู่	การปรับปรุง การควบคุมภายใน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
<p>๒.งานนโยบายและแผนงาน - การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น วัตถุประสงค์</p> <p>เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และ หนังสือสั่งการ ครอบคลุมภารกิจอำนาจ หน้าที่ รวมทั้งสอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ของจังหวัด</p>	<p>๑.แผนพัฒนาท้องถิ่นไม่ ตรงกับความต้องการ ของประชาชน</p> <p>๒.การเปลี่ยนแปลง นโยบายของผู้บริหาร</p> <p>๓.ราคาพัสดุใน ท้องตลาดมีการ เปลี่ยนแปลง</p>	<p>๑.มีการแบ่งงานตามภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบ ชัดเจน</p> <p>๒.มีการประชุมประชาคม เพื่อรับฟังปัญหาความ ต้องการและนำมาจัดลำดับ ความสำคัญตามความ จำเป็นเร่งด่วน และจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๓.เจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกราย เสนอผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นทราบและ พิจารณา</p>	<p>การควบคุมภายในที่มีอยู่มีความเพียงพอ และสำเร็จในระดับหนึ่งแต่อย่างไรก็ตาม ระเบียบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้ต้อง ปรับเปลี่ยนแนวทางหรือวิธีปฏิบัติในการ จัดทำแผน การรวบรวมแผนงาน โครงการภายในหน่วยงานในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้เกิดความล่าช้า และมีเปลี่ยนแปลงนโยบายผู้บริหารทำ ให้มีการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น บ่อยครั้ง</p>	<p>๑.การเปลี่ยนแปลง นโยบายของผู้บริหาร</p> <p>๒.ราคาพัสดุใน ท้องตลาดมีการ เปลี่ยนแปลง</p>	<p>๑.จัดทำแผนการ ดำเนินงานเพื่อจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละ ขั้นตอนไว้ล่วงหน้าให้ ชัดเจนมีกรอบเวลาที่ แน่นอน และปฏิบัติให้ เป็นไปตามแผน</p> <p>๒.ยืดหยุ่นระยะเวลาหรือ แนวทางในการเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงแผนให้ สามารถนำมาปรับใช้ได้ จริงกับบริบทของพื้นที่</p>	<p>สำนักปลัด</p>

ภารกิจตามกฎหมายที่จัดตั้งงานของรัฐ หรือภารกิจตามแผนการดำเนินการ หรือภารกิจอื่นๆ ที่สำคัญของ หน่วยงานของรัฐ/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	การควบคุมภายใน ที่มีอยู่	การประเมินผล การควบคุมภายใน	ความเสี่ยง ที่ยังมีอยู่	การปรับปรุง การควบคุมภายใน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
<p>๓. กิจกรรมงานด้านแผนที่และทะเบียน ทรัพย์สิน วัตถุประสงค์</p> <p>๑. เพื่อการปฏิบัติงานด้านแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินและการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้ครบถ้วนถูกต้อง</p> <p>๒. เพื่อให้การจัดเก็บรายได้ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามระเบียบ และเป้าหมายของหน่วยงาน</p>	<p>๑. บุคลากรผู้ปฏิบัติ งานด้านจัดเก็บรายได้ขาดความรู้และความเข้าใจในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๒. ยังขาดข้อมูลที่ครบถ้วนของทรัพย์สิน</p>	<p>๑. ถือปฏิบัติตามระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด</p> <p>๒. กำชับเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ตรวจสอบข้อมูลให้ถูกต้องก่อนทำการประเมินค่าภาษีทุกครั้ง</p> <p>๓. การออกพื้นที่เพื่อเป็นการให้บริการประชาชนผู้ชำระภาษี</p> <p>๔. เร่งรัดการจัดเก็บภาษีที่ค้างชำระ</p> <p>๕. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์การชำระภาษี</p>	<p>๑. ศึกษาเพื่อทบทวนความรู้ตามหลักเกณฑ์ของแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้ชัดเจนตามความเหมาะสม</p> <p>๒. ทำงานตามแผนตามห้วงระยะเวลาที่กำหนดของพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๒</p>	<p>๑. ข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินไม่ครบถ้วน</p> <p>๒. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการชำระภาษี</p>	<p>๑. ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันเพื่อให้ทราบถึงเจ้าของทรัพย์สินผู้ครอบครองและผู้ใช้ประโยชน์ทรัพย์สิน</p> <p>๒. ส่งหนังสือแจ้งประเมินถึงเจ้าของทรัพย์สินและผู้อยู่ในข่ายที่ต้องชำระภาษี</p> <p>๓. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การชำระภาษี</p>	<p>กองคลัง</p>

ภารกิจตามกฎหมายที่จัดตั้งงานของรัฐ หรือภารกิจตามแผนการดำเนินการ หรือภารกิจอื่นๆ ที่สำคัญของ หน่วยงานของรัฐ/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	การควบคุมภายใน ที่มีอยู่	การประเมินผล การควบคุมภายใน	ความเสี่ยง ที่ยังมีอยู่	การปรับปรุง การควบคุมภายใน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
<p>๔. งานคำนวณราคาและงานก่อสร้าง วัตถุประสงค์</p> <p>เพื่อให้การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในพื้นที่ได้มาตรฐานถูกต้อง และ ตอบสนองความต้องการของประชาชน</p>	<p>การคำนวณราคามี ความคลาดเคลื่อน</p>	<p>- ตรวจสอบราคาวัสดุก่อสร้าง ที่เป็นปัจจุบันจาก ราคาวัสดุ ก่อสร้าง ส่วนกลางพาณิชย์ จังหวัด, แหล่งข้อมูลวัสดุงาน ทาง กรมทางหลวงชนบท และ กรมบัญชีกลาง</p>	<p>- การควบคุมที่มีอยู่ (๓) นั้น สามารถลด ความเสี่ยงที่เกิดใน (๕) ได้ในระดับหนึ่ง</p>	<p>- ราคาวัสดุก่อสร้างมีความผันผวน ตลอด เวลาตามราคาน้ำมันที่มี การเปลี่ยนแปลงไม่คงที่ - งานด้านช่างมีเจ้าหน้าที่ไม่ เพียงพอต่องานที่มีอยู่</p>	<p>- จัดหาราคาวัสดุก่อสร้างที่เป็น ปัจจุบันจาก ราคาวัสดุก่อสร้าง ส่วนกลางพาณิชย์จังหวัด, แหล่ง ข้อมูลวัสดุงานทางกรมทางหลวง ชนบทและกรมบัญชีกลาง</p>	<p>กองช่าง</p>
<p>๕. งานควบคุมอาคาร วัตถุประสงค์</p> <p>เพื่อให้การควบคุมอาคารตาม พรบ. ที่ บังคับใช้ในพื้นที่ได้มาตรฐานและถูกต้อง</p>	<p>ประ ชา ช น ไม่ ปฏิบัติตาม พรบ. ควบคุมอาคาร</p>	<p>- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน ในพื้นที่ได้ทราบ และปฏิบัติ ตามกฎหมายอาคาร กฎหมาย ควบคุมอาคาร อย่างเคร่งครัด</p>	<p>- การควบคุมที่มีอยู่ (๓) นั้น สามารถลด ความเสี่ยงที่เกิดใน (๕) ได้ในระดับหนึ่ง</p>	<p>- ประชาชนพยายามหลีกเลี่ยงการ ปฏิบัติตามระเบียบ</p>	<p>- กำชับและกำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติ ตามกฎหมายอาคาร กฎหมาย ควบคุมอาคาร อย่างเคร่งครัด</p>	<p>กองช่าง</p>

ภารกิจตามกฎหมายที่จัดตั้งงานของรัฐ หรือภารกิจตามแผนการดำเนินการ หรือภารกิจอื่นๆ ที่สำคัญของ หน่วยงานของรัฐ/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	การควบคุมภายใน ที่มีอยู่	การประเมินผล การควบคุมภายใน	ความเสี่ยง ที่ยังมีอยู่	การปรับปรุง การควบคุมภายใน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
๖. ฝ่ายบริหารการศึกษา วัตถุประสงค์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนพัฒนา การศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้มี ประสิทธิผลและสอดคล้องกับแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	แผนพัฒนาการศึกษาห้า ปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ที่จะนำมาทบทวนเป็น แผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยังไม่สอดคล้องกับ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	๑. มีการส่งบุคลากรที่รับผิดชอบเข้า อบรมเพิ่มเติมของแผนพัฒนาการศึกษา ห้าปี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพื่อนำไป ทบทวนเป็นแผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๗) ๒. มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)ผ่านคณะกรรมการ ศึกษา ตามระเบียบ หนังสือสั่งการ เรียบร้อยแล้ว	การจัดทำแผนพัฒนา การศึกษา (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐) เป็นปัจจุบันและ สอดคล้องกับแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ขาดบุคลากรทาง การศึกษา (นักวิชาการ ศึกษา) ที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะ ตำแหน่ง ด้านการศึกษา มา กำกับ ดูแล ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก ทั้ง ๒ แห่ง	เพิ่มบุคลากรให้ เพียงพอต่อภาระงาน ในปัจจุบันและที่ เพิ่มขึ้น	กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม
๗. กิจกรรมด้านประสิทธิภาพบุคลากร วัตถุประสงค์ ๑. เพื่อให้งานควบคุมและจัดการด้าน การศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม	เนื่องจากการขาด บุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง นักวิชาการ ศึกษา	๑.มีคำสั่งแบ่งงานภายในส่วนราชการ กองการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม แบ่ง หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคนให้ ชัดเจน ๒.ส่งบุคลากรเข้าอบรมเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ	ติดตามประเมินผลและ รายงานผลดำเนินการให้ ผู้บังคับบัญชาและนายก องค์การบริหารส่วนตำบลบาง ไทรนค	ขาดบุคลากรทางการศึกษา (นักวิชาการศึกษา) ที่มี ความรู้ความสามารถ เฉพาะตำแหน่งด้าน การศึกษามาดูแลกำกับ งานของศูนย์พัฒนาเด็ก เล็กทั้ง ๒ แห่ง	เพิ่มบุคลากรให้ เพียงพอต่อภาระงาน ในปัจจุบันและที่ เพิ่มขึ้น	กองการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม

ภารกิจตามกฎหมายที่จัดตั้งงานของรัฐ หรือภารกิจตามแผนการดำเนินการ หรือภารกิจอื่นๆ ที่สำคัญของ หน่วยงานของรัฐ/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	การควบคุมภายใน ที่มีอยู่	การประเมินผล การควบคุมภายใน	ความเสี่ยง ที่ยังมีอยู่	การปรับปรุง การควบคุมภายใน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
<p>๒. เพื่อพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ใน ด้านการจัดซื้อจัดจ้าง งานเกี่ยวกับรายได้ และการจ่ายเงินสถานศึกษา</p> <p>๘. กิจกรรมการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อ การยังชีพสำหรับผู้สูงอายุผู้พิการและ ผู้ป่วยเอดส์</p> <p>วัตถุประสงค์</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการเพื่อ</p> <p>สวัสดิการการเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ สำหรับผู้สูงอายุผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ เป็นไปด้วยความรวดเร็วเป็นธรรมถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมายข้อบังคับ มติกรม. และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ส่งบุคลากรเข้ารับ การอบรม</p> <p>การจ่ายเงินเบี้ยยัง ชีพให้กับผู้ขาด คุณสมบัติตาม ระเบียบฯ กรณี ตาย/ย้าย/การรับ บำเหน็จ บำนาญ</p>	<p>สนับสนุน ส่งเสริมการเข้ารับ การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง ใน การปฏิบัติงาน การจัดซื้อจัด จ้าง งานเกี่ยวกับรายได้และ การจ่ายเงินของสถานศึกษา</p> <p>๑. ตรวจสอบข้อมูลการ ตาย/ย้าย จากระบบ สารสนเทศการจัดการเบี้ยยัง ชีพ อปท.</p> <p>๒. ประสานกับหน่วยงาน ราชการภายนอก(อำเภอ) เพื่อขอรับข้อมูลผู้เสียชีวิตใน ตำบลของแต่ละเดือน</p>	<p>กิจกรรมส่งเสริม ความรู้ให้กับบุคลากร</p> <p>การควบคุมที่มีอยู่ สามารถลดความเสี่ยง ที่เกิดได้ในระดับหนึ่ง</p>	<p>บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ใน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไม่สามารถ เข้า ร่วมอบรมได้ในบางครั้ง เนื่องจาก บุคลากรที่จะมาทำหน้าที่แทนไม่มี</p> <p>๑. ผู้เสียชีวิตที่ญาติไม่ได้ไปแจ้งตาย จึงทำให้ยังมีรายชื่ออยู่ในทะเบียน ราษฎร ทำให้ระบบฯ ไม่สามารถตัด ได้</p> <p>๒. การย้ายภูมิลำเนาของผู้พิการและ ผู้สูงอายุ โดยการย้ายภายในจังหวัด ซึ่งระบบสารสนเทศไม่ขึ้นสถานะการ ย้าย ทำให้ไม่สามารถตรวจสอบได้</p>	<p>ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม</p>	<p>กองสวัสดิการ สังคม</p>

ภารกิจตามกฎหมาย ที่จัดตั้งงานของรัฐ หรือภารกิจตาม แผนการดำเนินการ หรือภารกิจอื่นๆ ที่ สำคัญของหน่วยงาน ของรัฐ/วัตถุประสงค์	ความเสี่ยง	การควบคุมภายใน ที่มีอยู่	การประเมินผล การควบคุมภายใน	ความเสี่ยง ที่ยังมีอยู่	การปรับปรุง การควบคุมภายใน	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
		๓. การให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หรือคนดูแลผู้พิการมา แสดงตนว่ายังมีชีวิตอยู่ หรือยังอยู่ในพื้นที่ ภายใน เดือนกันยายน ของทุกปี	การควบคุมที่มีอยู่ สามารถลดความเสี่ยงที่ เกิดได้ในระดับหนึ่ง	๓.การจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับ ผู้สูงอายุที่มีสิทธิ ซึ่งยัง ไม่ได้เกษียณอายุราชการ ๔.การจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับ ผู้สูงอายุที่ได้รับบำเหน็จ ตกทอด/บำนาญ	๑. ประชาสัมพันธ์ถึงสมาชิกสภาอบต. และผู้ใหญ่บ้าน ให้ช่วยแจ้ง การเสียชีวิตโดยเน้นในส่วนของผู้พิการ ๒. การตรวจสอบข้อมูลผู้มีสิทธิที่เสียชีวิตจากระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูลเบี้ย อปท ๓. ตรวจสอบข้อมูลการย้ายจากสำนักงานทะเบียนอำเภอ. ๔. ก่อนจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้กับผู้มีสิทธิ ต้องตรวจสอบคุณสมบัติ ณ วันที่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยฯ ว่ายังรับราชการอยู่หรือไม่ ๕. ดำเนินการตรวจสอบเรื่องสิทธิบำเหน็จ บำนาญ จาก กรมบัญชีกลาง	กอง สวัสดิการ สังคม

ภาคผนวก

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด
ที่ ๕/๒๕๖๗
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๔ การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวง การคลัง กำหนด ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐ สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ รวมถึงเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้หน่วยงานของรัฐ โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติในรอบระยะเวลาบัญชีของหน่วยงานของรัฐในรอบปีงบประมาณถัดจากที่กระทรวงการคลังประกาศเป็นต้นไป

เพื่อส่งเสริมให้การบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด ดำเนินงานได้อย่างถูกต้อง ต่อเนื่องบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นไปตามนัยพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด ดังต่อไปนี้

๑. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด	ประธานกรรมการ
๒. รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด	กรรมการ
๓. ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม	กรรมการ
๗. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ/เลขานุการ
๘. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. นโยบาย ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด มาแปลงเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและนำเสนอในรูปแบบบูรณาการ มีองค์ประกอบที่ดีครบถ้วน โดยมีกำหนดกระบวนการดำเนินงานที่ชัดเจนเป็นระบบ

๒. วิเคราะห์เหตุการณ์ความเสี่ยงขององค์กรที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมายและผลสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนดเพื่อพิจารณาและให้นโยบาย

๓. พิจารณาความพอเพียงของมาตรการ การควบคุมภายในอย่างสมเหตุสมผล ให้การปฏิบัติงานบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และดำเนินการบริหารความเสี่ยงที่ยังคงเหลืออยู่เพื่อกำหนดวิธีการควบคุม ป้องกัน หรือลดความเสี่ยงขององค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการดำเนินงาน ลดความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น หรือหากเกิดขึ้นก็ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

/๔.ติดตาม

๔. ติดตามผลการจัดการความเสี่ยงขององค์กร โดยมีแผนงานที่ชัดเจนสามารถบรรลุเป้าหมายในแผนงานได้ครบถ้วน มีการกำหนดเกณฑ์ระดับความรุนแรงแยกรายปัจจัยเสี่ยง กำหนดเป้าหมายในเชิงระดับความรุนแรงที่คาดหวังและสามารถรายงานระดับความรุนแรงของแต่ละปัจจัยรายไตรมาสมีการกำหนด Risk Appetite และ Risk Tolerance ทุกปัจจัยเสี่ยงรวมถึงการมีการบริหารจัดการปัจจัยเสี่ยงแบบบูรณาการ

๕. กำกับให้มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานการบริหารความเสี่ยงเสนอคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง จัดทำและทบทวนแผนบริหารความเสี่ยงประจำปี ทบทวนคู่มือบริหารความเสี่ยงขององค์กรบริหารส่วนตำบลบางโหนด เสนอนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหนด เป็นรายไตรมาส

๖. สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยง และระบบควบคุมภายในอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนการให้มีระบบ Intranet เป็นช่องทางการสื่อสารภายในองค์กร ในการเผยแพร่นโยบาย กฎระเบียบ คำสั่ง และคู่มือการปฏิบัติงาน รวมทั้งข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง ได้อย่างทั่วถึงทั้งองค์กร

๗. แต่งตั้งคณะทำงานย่อยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานได้ตามจำเป็นเหมาะสม

๘. อื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสรารุช คุ่มปือ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหนด

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด

เรื่อง ประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รวมทั้งที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ประกอบหนังสือสั่งการกรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มท ๐๘๐๘.๒/ ว๖๘๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่อง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงขอประกาศใช้แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ โดยให้มีผลบังคับใช้นับตั้งแต่วันที่ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสรารุช คุ่มปือ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางโตนด